ଯୋଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଣ୍ଡଳୀ - ସଂଖ୍ୟା ପନ୍ଦର

Jeff Pippenger
2025-12-21

ସଂଖ୍ୟା ପନ୍ଦର

ମୁଁ ଦୃଢ଼ତାର ସହିତ କହୁଛି ଯେ, ଯୋଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ଆରମ୍ଭିକ ଚାରିଟି ପଦ୍ୟର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ସର୍ବୋତ୍ତମ ଭାବେ ଚିହ୍ନିବା ପାଇଁ, ଚାରି ପିଢ଼ୀର ପ୍ରତୀକ ସହ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟିର ସନ୍ଦେଶର ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ବୁଝିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ। ଯୋଏଲ ଦାଖକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଗାଉଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କର ଆରମ୍ଭିକ ସ୍ତବକ ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିର ଚାରି ପିଢ଼ୀ ସହିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସମ୍ବନ୍ଧ।

> ଏବଂ ସେ ଅବ୍ରାମଙ୍କୁ କହିଲେ, "ନିଶ୍ଚୟ ଜାଣ, ତୁମର ବଂଶ ନିଜମାନଙ୍କର ନୁହେଁ ଏମିତି ଏକ ଦେଶରେ ପରଦେଶୀ ହେବେ, ଏବଂ ସେମାନେ ସେଠାକାର ଲୋକମାନଙ୍କର ସେବା କରିବେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କୁ ଚାରିଶତ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୀଡ଼ା ଦେବେ। ଏବଂ ଯେ ଜାତିଙ୍କର ସେମାନେ ସେବା କରିବେ, ସେହି ଜାତିକୁ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ବିଚାର କରିବି; ଏବଂ ତାହା ପରେ ସେମାନେ ବହୁତ ଧନ-ସମ୍ପତ୍ତି ସହିତ ବାହାରି ଆସିବେ। ଆଉ ତୁମେ ଶାନ୍ତିରେ ତୁମର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବ; ସୁଖଦ ବୃଦ୍ଧାବସ୍ଥାରେ ତୁମର ସମାଧି ହେବ। କିନ୍ତୁ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ ସେମାନେ ପୁଣି ଏଠାକୁ ଫେରି ଆସିବେ; କାରଣ ଇମୋରୀୟମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇନାହିଁ।" ଆଦିପୁସ୍ତକ 15:13–16.

ଏହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଯାହା ମୋଶାଙ୍କ ଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକ ବୃଦ୍ଧିଶୀଳ ବିନାଶର ଚାରି ପିଢ଼ୀଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ରର ଗୀତ ଆରମ୍ଭ କରେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସୂଚକ ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରୁଛି। ସେହି ପିଢ଼ୀ ହେଉଛି ପେତରଙ୍କ "ମନୋନୀତ ବଂଶ", ଯେଉଁମାନେ ଅନ୍ଧକାରରୁ ତାଙ୍କର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଆଲୋକ" ମଧ୍ୟରେ ଡାକି ନିଆଯାଇଛନ୍ତି। ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କର ପିଢ଼ୀଗତ ପ୍ରତିପକ୍ଷଙ୍କ ସହିତ ବିପରୀତତାରେ ରଖାଯାଇଛନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ ସର୍ପସନ୍ତାନର ପିଢ଼ୀ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେହି ଚତୁର୍ଥ ଏବଂ ଶେଷ ପିଢ଼ୀ ଯୋହନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯିଏ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ପ୍ରତୀକ, ଯେଉଁମାନେ "ଆହ୍ୱାନିତ, ମନୋନୀତ, ଏବଂ ବିଶ୍ୱସ୍ତ"।

୯/୧୧ରେ ଆହ୍ୱାନିତ, ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦରେ ଚୟିତ, ଏବଂ ରବିବାର ଆଇନର ସଙ୍କଟକାଳରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ—ଯେପରି ଲେବୀୟମାନେ ଆହରୋନଙ୍କ ଓ ଯାରୋବିୟାମଙ୍କର ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁର ବିଦ୍ରୋହମାନଙ୍କ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱସ୍ତ ଥିଲେ। ମଲାଖି ତୃତୀୟ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯେ ଆତ୍ମାମାନେ ରୂପା ପରି ଶୋଧିତ ହୁଅନ୍ତି, ସେମାନେ ଲେବୀୟ, ଯେମାନେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଆର୍ତ୍ତନାଦର ବାର୍ତ୍ତାର ସମୟରେ ଚୟିତ ହୁଅନ୍ତି; କାରଣ ମୋହରାଙ୍କନ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଏକ ଢାଳାଯାଇବା ସହିତ, ଏବଂ ତାହା ଦ୍ୱାରା, ସମ୍ପାଦିତ ହୁଏ।

ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ମୋଶାଙ୍କ ଇତିହାସରୁ କିଛି ରେଖା ଉଜାଗର କରିଥିଲୁ, ଯିହାଙ୍କୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଆଲ୍ଫା ବୋଲି ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଓମେଗା ଭାବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଟନ୍ତି। ମୋଶା ହେଉଛନ୍ତି ଭିତ୍ତିପ୍ରସ୍ତର, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଶିରୋପ୍ରସ୍ତର। ଉଭୟେ ପାପରୁ ମୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଯେପରି ମୋଶାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଶରରୁ ମୁକ୍ତିରେ ତାହା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଥିଲା। ତଥାପି, ମୋଶାଙ୍କ ହସ୍ତେ ଯେପରି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ସମସ୍ତ ପ୍ରକାଶ ଘଟିଥିଲା, ସେସବୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେତେବେଳେ ଏକ ସପ୍ତାହ ପାଇଁ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କଲେ, ତାହାଠାରୁ ବହୁ ଅଧିକ ଅତିକ୍ରମିତ ହୋଇଗଲା। ମୋଶା ହେଉଛନ୍ତି ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି ଓମେଗା, ଏବଂ ଓମେଗା ସଂଖ୍ୟା "22" ଅଟେ ଏବଂ ଆଲ୍ଫା ସଂଖ୍ୟା "1" ଅଟେ।

ମୋଶାଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ବିଷୟକୁ ଆଲୋଚନା କରିବାବେଳେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ, ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ବ୍ୟାପ୍ତ କରିଥିବା ଉଦ୍ଧାରର ଜଳର ମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ତାଙ୍କ ଜନ୍ମବେଳେ ନୀଳ ନଦୀର ଜଳରୁ ତାଙ୍କର ଉଦ୍ଧାର, ପେଟିକାରେ ଥିବା ନୋହଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲା। ଲାଲ ସାଗରରେ ଥିବା ବପ୍ତିସ୍ମା, ପେଟିକାରେ ଥିବା ନୋହ ଓ ସେହି ଆଠଜଣଙ୍କ ସହ ସମରେଖିତ, ଯାହା ପୁନରାୟ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀରେ ଯିହୋଶୂୟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ସହ ସମରେଖିତ, ଯାହାକୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସେହି ସମାନ ସ୍ଥାନରେ ପୁନରାବୃତ୍ତ କରିଥିଲେ। ମୋଶାଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ନୀଳ ନଦୀରେ ଉଦ୍ଧାରରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର କୂଳରେ ଶେଷ ହୁଏ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଅଭିଷେକ, ଯାହା ତାଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚ ସାଢ଼େ ତିନି ବର୍ଷ ଧରି ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦେବା ପାଇଁ ଥିଲା; ଏବଂ ତାହାର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆରମ୍ଭରେ, ତାଙ୍କର ବପ୍ତିସ୍ମାବେଳେ, କରାଯାଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନବେଳେ କେବଳ କିଛି ବିନ୍ଦୁ ଥିଲା, ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଣ୍ଡେଲନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ।

ମାନବଜାତି ପ୍ରତି ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତିଜ୍ଞା ନୋହଙ୍କଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିବା ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି-ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମୋଶାଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା। ଆଲ୍ଫା ରୂପେ ମୋଶା ସେହି ଓମେଗା ଯୀଶୁଙ୍କର ପ୍ରତିରୂପ ଥିଲେ, ଯିଏ ଆସି "ଅନେକଙ୍କ" ସହ ଚୁକ୍ତିକୁ ସ୍ଥିର କରିବେ, କେବଳ ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ସହ ନୁହେଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତିରୂପ ଭାବେ, ମୋଶାଙ୍କର ଜନ୍ମ ନୋହଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ସହ ସମନ୍ୱିତ, ଯେଉଁଠାରେ ସମସ୍ତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ଇନ୍ଦ୍ରଧନୁ ଚିହ୍ନ ଭାବେ ରହିଛି। ମୋଶା ଚୟିତ ଜନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଚୁକ୍ତି ସହିତ ମଧ୍ୟ ସମନ୍ୱିତ, ଯେଉଁଠାରେ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ସୁନ୍ନତ ହେଉଛି ଚିହ୍ନ। ମୋଶାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ "ଅନେକଙ୍କ" ସହ ଥିଲା, କେବଳ ଏକ ଚୟିତ ଜନଙ୍କ ସହ ନୁହେଁ। ଯଦି ସେପରି ନ ଥାଆନ୍ତା, ତେବେ ସେମାନେ ମିଶ୍ରିତ ବହୁଜନ ସମୂହ ଦ୍ୱାରା ନିରନ୍ତର ପୀଡ଼ିତ ହୋଇନଥାନ୍ତେ।

ମୋଶିଙ୍କ ଜୀବନ ସମଗ୍ରରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଥିବା ବିଭିନ୍ନ 'ମୁକ୍ତିର ଜଳ' ମଧ୍ୟରେ, ଯର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀର ବେଥାବରାରେ ହୋଇଥିବା ବପ୍ତିସ୍ମା ପ୍ରତିଜ୍ଞାତ ଦେଶରେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ନିବନ୍ଧ ଇତିହାସର ଆରମ୍ଭକୁ, ଏବଂ ଯେହି ସପ୍ତାହରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନେକଙ୍କ ସହିତ ନିବନ୍ଧକୁ ଦୃଢ଼ କଲେ, ସେହି ସମୟରେ ତାହାର ଇତିହାସର ଶେଷ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମା ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ବପ୍ତିସ୍ମା ସହ ସମାନ ରେଖାରେ ଅଛି, ଏବଂ ଉଭୟ ଇତିହାସ ତାଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯେତେବେଳେ ସେ ପଚାଶ ଦିନ ପରେ ପେଣ୍ଟେକଷ୍ଟରେ ହୋଇଥିବା ପ୍ରଚୁର ବର୍ଷାଧାରା ପୂର୍ବରୁ, ବର୍ଷାର କିଛି ବିନ୍ଦୁ ନିଶ୍ୱାସିତ କଲେ। ମୋଶିଠାରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାର ସମଗ୍ର ରେଖାଟି ମୁକ୍ତିର ଜଳମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଚିତ୍ରିତ ହୋଇଛି।

> "ଏହି ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇବା ସମୟରେ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ ପୁରାତନ ନିୟମର ଗୁରୁତ୍ୱକୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ। ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନେକ ନାମମାତ୍ର ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନ ପୁରାତନ ନିୟମକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ଆଉ କୌଣସି ପ୍ରୟୋଜନରେ ନାହିଁ ବୋଲି ଦାବି କରି। କିନ୍ତୁ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶିକ୍ଷା ନୁହେଁ। ସେ ଏହାକୁ ଏତେ ଉଚ୍ଚ ମୂଲ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ, ଏକ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ, 'ଯଦି ସେମାନେ ମୋଶା ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ କଥା ନ ଶୁଣନ୍ତି, ତେବେ ମୃତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ଉଠିଆସିଲେ ମଧ୍ୟ ସେମାନେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବେ ନାହିଁ।' ଲୂକ 16:31।"
>
> "ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱର, ଯାହା ଆଦମଙ୍କ ଦିନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ସମୟର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କ ଓ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କହୁଛି। ଯେପରି ନୂତନ ନିୟମରେ ତାରଣକର୍ତ୍ତା ପ୍ରକାଶିତ, ସେହିପରି ପୁରାତନ ନିୟମରେ ମଧ୍ୟ ସେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୟ ଅତୀତରୁ ଆସୁଥିବା ଆଲୋକ ହିଁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଜୀବନ ଏବଂ ନୂତନ ନିୟମର ଶିକ୍ଷାଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ପଷ୍ଟତା ଓ ସୌନ୍ଦର୍ଯ୍ୟ ସହିତ ଉଦ୍ଭାସିତ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଦେବତ୍ୱର ପ୍ରମାଣ; କିନ୍ତୁ ସେ ଯେ ଜଗତର ମୁକ୍ତିଦାତା, ତାହାର ଅଧିକ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ପ୍ରମାଣ ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀଗୁଡ଼ିକୁ ନୂତନ ନିୟମର ଇତିହାସ ସହିତ ତୁଳନା କଲେ ମିଳେ।" The Desire of Ages, 799.

ଯୋଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ସମ୍ବୋଧିତ କରିଥିବା ପ୍ରବନ୍ଧଗୁଡ଼ିକରେ, ଆମେ "ପୁରାତନ ନିୟମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ନୂତନର ଇତିହାସ ସହିତ" ଏବଂ ଆଧୁନିକ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲର ଇତିହାସ ସହିତ ମଧ୍ୟ "ତୁଳନା କରୁଥିଲୁ।" ସେହିଥି ପୁରାତନ କିମ୍ବା ନୂତନ ନିୟମ ହେଉ, କିମ୍ବା 1798 ମସିହାରେ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତିନି ଦୂତଙ୍କର ଇତିହାସ ହେଉ, ସେହି ସମସ୍ତ ଧାରାମାନଙ୍କୁ "ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ବାଇବେଲ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀର ଆତ୍ମାର ଲିଖିତ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର, ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର ହେଉଛି ସେହି ଜଣଙ୍କର ସ୍ୱର, ଯିଏ ହେଉଛନ୍ତି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ।

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର "ସ୍ୱର" ହେଉଛି ତାଙ୍କ ଲିଖିତ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତିପାଦିତ ତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ। ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ତାଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟିର ସନ୍ଦେଶ, ଯାହାରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟି ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଏବଂ ଯୋଏଲଙ୍କ ଅନୁସାରେ ତାହା ପରେ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବୃଷ୍ଟି ଆସେ।

ପ୍ରକାଶକ ଯୋହନ ସେହି ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ପୁରାତନ ପଥଗୁଡ଼ିକୁ ପୁନର୍ବାର ଫେରନ୍ତି, କାରଣ ସେ ନିଜ ପଛରେ ଏକ "ସ୍ୱର" ଶୁଣନ୍ତି। ପଛରୁ ଆସୁଥିବା ସେହି "ସ୍ୱର" ହେଉଛି "ଆଦମଙ୍କ ଦିନରୁ" ଆରମ୍ଭ କରି ଆସୁଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱର।

> ଏବଂ ଯେ ସ୍ୱରଟି ମୋ ସହ କଥା କହୁଥିଲା, ତାହାକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ମୁଁ ଘୁରିଲି। ଆଉ ଘୁରି ଦେଖିଲାପରେ, ମୁଁ ସାତଟି ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦୀପାଧାର ଦେଖିଲି। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:12।

ଏହି ପଦଟି ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଏକ ବିରାମକୁ ସୂଚିତ କରେ; କାରଣ ପୂର୍ବବର୍ତ୍ତୀ ପଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯୋହନ ସେହି ଦ୍ୱୀପରେ ଥିଲେ, ଯାହାକୁ ପାତ୍ମସ ବୋଲି କୁହାଯାଏ; କିନ୍ତୁ ଦ୍ୱାଦଶ ପଦରେ ସେ ଘୁଞ୍ଚନ୍ତି, ଏବଂ ସେଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଯୋହନ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଅଛନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ଘୁଞ୍ଚନ୍ତି, ସେ ଏହା କରୁଛନ୍ତି, କାରଣ ଦଶମ ପଦରେ ସେ ପଛଦିଗରୁ ଏକ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥିଲେ।

> ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦିନରେ ମୁଁ ଆତ୍ମାରେ ଥିଲି, ଏବଂ ମୋର ପଛରୁ ତୂରୀର ଧ୍ୱନିପରି ଏକ ମହାଶବ୍ଦ ଶୁଣିଲି, କହୁଥିବା, ମୁଁ ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା, ପ୍ରଥମ ଓ ଶେଷ; ଏବଂ, ତୁମେ ଯାହା ଦେଖୁଛ, ତାହା ଏକ ପୁସ୍ତକରେ ଲେଖ, ଏବଂ ଆସିଆରେ ଥିବା ସାତୋଟି ମଣ୍ଡଳୀଙ୍କୁ ପଠାଅ; ଏଫେସସକୁ, ସ୍ମୁର୍ଣ୍ଣାକୁ, ପର୍ଗାମୋସକୁ, ଥିଆଟିରାକୁ, ସାର୍ଦ୍ଦିସକୁ, ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ, ଏବଂ ଲାଓଦିକିଆକୁ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:10, 11.

ଯୋହନ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ପଛରୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱର ଶୁଣନ୍ତି। ସେ ଯିରିମିୟାଙ୍କର ସେହି ତୂରୀ-ବାର୍ତ୍ତା ଶୁଣେ, ଯାହା ପୁରୁଣା ପଥମାନଙ୍କୁ ଫେରିଆସିବା ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରେ—ସେହି ପଥମାନଙ୍କୁ, ଯେଉଁଥିରେ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଚାଲିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ସତର୍କତାର ତୂରୀକୁ, ଯାହାକୁ ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ମନା କରନ୍ତି। ଯୋହନ ଶୁଣିଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପଛରୁ ଥିବା ସେହି ସ୍ୱର ନିଜକୁ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ବୋଲି ପରିଚୟ ଦେଲେ—ସେହି ଜଣେ, ଯିଏ ପୁରୁଣା ପଥ ସହିତ ନୂତନ ପଥକୁ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ସେହି ସାତଟି ଦୀପସ୍ତମ୍ଭର ମଧ୍ୟରେ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ସଦୃଶ ଜଣେ ଥିଲେ, ଯିଏ ପାଦ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିଥିବା ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ, ଏବଂ ଛାତିରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ କଟିବନ୍ଧ ବାନ୍ଧିଥିଲେ। ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡ ଓ କେଶ ଉନ ପରି ଧଳା, ହିମ ପରି ଧଳା ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିଶିଖା ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ପାଦ ଭାଟିରେ ଜ୍ୱଳିତ ହୋଇଥିବା ଶୁଦ୍ଧ ପିତଳ ସଦୃଶ ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ବହୁ ଜଳଧ୍ୱନି ପରି ଥିଲା। ଏବଂ ତାଙ୍କ ଡାହାଣ ହାତରେ ସାତଟି ତାରା ଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଖରୁ ଏକ ତୀକ୍ଷ୍ଣ ଦ୍ୱିଧାର ଖଡ୍ଗ ବାହାରୁଥିଲା; ଏବଂ ତାଙ୍କ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ନିଜ ପ୍ରଭାବରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ସୂର୍ଯ୍ୟ ପରି ଥିଲା। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 1:13–16।

ବାରୋତମ ପଦ୍ୟରେ ଯୋହନ ଘୁରି ଦେଖିଲେ ଏବଂ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଲେ, ଯାହାକୁ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଦାନିଏଲ ପାଇଥିବା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଦର୍ଶନ ସହ ସମନ୍ୱୟ କରନ୍ତି; ଏହି ଦର୍ଶନକୁ ଇଶାୟ, ଯିରିମିୟ, ଯିହିଜ୍କେଲ ଓ ପୌଲ ମଧ୍ୟ ପାଇଥିଲେ।

> "ଗଭୀର ଆତୁର ଆକାଂକ୍ଷା ସହିତ ମୁଁ ସେହି ସମୟକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି, ଯେତେବେଳେ ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ଦିନର ଘଟଣାଗୁଡ଼ିକ ସେହି ଅବସରଠାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ ଶକ୍ତି ସହିତ ପୁନରାବୃତ୍ତ ହେବ। ଯୋହନ କହିଛନ୍ତି, 'ମୁଁ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅବତରଣ କରୁଥିବା ଦେଖିଲି, ତାହାଙ୍କ ପାଖରେ ମହାଶକ୍ତି ଥିଲା; ଏବଂ ପୃଥିବୀ ତାହାଙ୍କ ମହିମାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।' ପରେ, ପେଣ୍ଟେକୋଷ୍ଟ ସମୟରେ ଯେପରି ହୋଇଥିଲା, ସେପରି ଲୋକମାନେ ତାଙ୍କ ନିଜ ନିଜ ଭାଷାରେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହାଯାଇଥିବା ସତ୍ୟକୁ ଶୁଣିବେ।"

> "ଯେକୌଣସି ଆତ୍ମ ।ଯେ ସତ୍ୟ ନିଷ୍ଠ ।ର ସହିତ ତାହାଙ୍କ ସେବା କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରେ, ଈଶ୍ୱ ର ସେହି ଆତ୍ମ ।ରେ ନୂତନ ଜୀବନ ଶ୍ୱ ।ସିତ କରିପାରନ୍ତ ି [ଆଦମ ଏବଂ ହିଜକିଏଲଙ୍କ ଅସ୍ଥ ି ମୟ ଉପତ୍ୟ କା], ଏବଂ ବେଦୀରୁ ନିଆଯାଇଥିବା ଜୀବନ୍ତ ଅଙ୍ଗ ।ରଦ୍ୱ ।ରା ତାଙ୍କ ର ଓଠକୁ ସ୍ପ ର୍ଶ କରିପାରନ୍ତ ି [ଯିଶାୟା], ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ୁ ତାହାଙ୍କ

> ସ୍ତୁତିରେ ବାକ୍‌ସ୍ଫୁଟ କରିପାରନ୍ତି। ହଜାର ହଜାର କଣ୍ଠ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଦ୍ଭୁତ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯିବ। ତତଲା ଜିହ୍ୱାକୁ ମୁକ୍ତ କରାଯିବ [ଯିଶାୟାର ଅନ୍ୟ ଜିହ୍ୱା], ଏବଂ ଭୀରୁମାନଙ୍କୁ ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ସାହସିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ବହନ କରିବା ପାଇଁ ଶକ୍ତିଶାଳୀ କରାଯିବ। ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅପବିତ୍ରତାରୁ ଆତ୍ମିକ ମନ୍ଦିରକୁ ଶୁଦ୍ଧ କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ [ମଲାଖୀଙ୍କ ଲେବୀମାନେ], ଏବଂ ତାଙ୍କ ସହିତ ଏପରି ଘନିଷ୍ଠ ସମ୍ପର୍କ ରକ୍ଷା କରିବାରେ ସାହାଯ୍ୟ କରୁନ୍ତୁ ଯେ, ଯେତେବେଳେ ଅନ୍ତିମ ବୃଷ୍ଟି ବର୍ଷିତ ହେବ, ସେମାନେ ତାହାର ଭାଗୀ ହୋଇପାରନ୍ତୁ।" Review and Herald, July 20, 1886.

ଆମେ ଯେ ଦର୍ଶନକୁ ବିଚାର କରୁଛୁ, ତାହାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱରର ବର୍ଣ୍ଣନା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି। ଯେତେବେଳେ ଯୋହନ ଘୁରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ଶୁଣିଲେ, ସେହି ସ୍ୱର "ବହୁ ଜଳର" ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କଣ୍ଠସ୍ୱର ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସହିତ, କିମ୍ବା ଜଣେ ଚୟିତ ଜନସମୁଦାୟ ସହିତ, ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ବିଷୟରେ କହେ, ସେତେବେଳେ ଏହା ବହୁ ଜଳ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ହୁଏ। ଦାନିଏଲ ସାତରୁ ନଅ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସନ୍ଦେଶ 1798 ମସିହାରେ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେଲା, ଏବଂ ପରେ, ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ଦାନିଏଲ ଦଶରୁ ବାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ସନ୍ଦେଶ ଅମୁଦ୍ରିତ ହେଲା। 1798 ଉଲାଇ ନଦୀର କଣ୍ଠସ୍ୱର ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ ୧୯୮୯ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଅଟେ।

> "ଦାନିଏଲ ଦେବଙ୍କଠାରୁ ଯେ ଆଲୋକ ପାଇଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷକରି ଏହି ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀତଟରେ, ଶିନାରର ସେହି ମହାନଦୀମାନଙ୍କ ପାର୍ଶ୍ୱରେ, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ କୁହାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ରହିଁ ଘଟିବ।" Testimonies to Ministers, 112.

ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ଆଲ୍ଫା ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସ ଏବଂ ଓମେଗା ଚୁକ୍ତି-ଇତିହାସ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ବନ୍ଧସୂତ୍ର ଅଟେ। "ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ 'ଅବରୋହୀ' ଅଟେ ଏବଂ ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 'ମହାନ ଅବରୋହୀ'ଙ୍କୁ, ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେହି ମନୋଭାବ ରହୁ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯୀଶୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲା: ସେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସ୍ୱରୂପରେ ଥାଇ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ଅଧିକାରଚ୍ୟୁତି ବୋଲି ଗଣନା କରିନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ ନିଜକୁ ନିଜେ ଶୂନ୍ୟ କରି, ଦାସର ସ୍ୱରୂପ ଧାରଣ କରିଲେ, ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ସଦୃଶ ହୋଇ ଜନ୍ମ ନେଲେ; ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟର ଆକୃତିରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ, ସେ ନିଜକୁ ନମ୍ର କରିଲେ, ଏବଂ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ହଁ, କ୍ରୁଶର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଜ୍ଞାକାରୀ ହେଲେ। ଫିଲିପ୍ପୀୟ 2:5–9.

ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ—'ମହା ଅବତରଣକାରୀ'—ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଯର୍ଦ୍ଦନ ହେଉଛି ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ନିର୍ବାଚିତ ଜନଙ୍କର ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଇତିହାସର ମଧ୍ୟରେ ସଂଯୋଗସୂତ୍ର; ଯେଉଁମାନଙ୍କୁ ରକ୍ଷାବେକ୍ଷା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦ୍ରାକ୍ଷାକ୍ଷେତ୍ର ଦିଆଯାଇଥିଲା। ମୋଶାଙ୍କର ମୁକ୍ତିଦାୟକ ଜଳ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହାକି ଏକ ଆତ୍ମା ଯଦି କେବଳ ଫେରି ଦେଖୁଥାନ୍ତା, ତେବେ 'ତାହାଙ୍କ ପଛର ସ୍ୱର' ଶୁଣିପାରିଥାନ୍ତା; ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାବେଳେ ଯେ ସ୍ୱର ଶୁଣିଥାନ୍ତେ, ସେହି ସ୍ୱର ହେଉଛି—ବହୁ ଜଳର ନିନାଦ। ନୋହଙ୍କର ଜଳପ୍ଲାବନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି 70 AD ରେ ଯିରୂଶାଲେମର ବିନାଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ମୁକ୍ତିଦାୟକ ଜଳଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କ ପାଇଁ ପଥଚିହ୍ନରୂପେ ପ୍ରତିଷ୍ଠାପିତ ହୋଇଛି। ସେହି ପଥଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶେଷ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନ, ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଆନ୍ତରିକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀକୁ ଯେ ଜଳ ଯୋଗାଣ କରେ, ତାହାର ଉତ୍ସ ହେଉଛି ହେର୍ମୋନ ପର୍ବତମାଳାରେ ସଞ୍ଚିତ ହେଉଥିବା ଶିଶିର ଓ ହିମ; ଏହି ପର୍ବତମାଳା ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର ମୂଳଜଳଧାରା ଗଠନ କରେ।

> ଦାବିଦଙ୍କର ଦରଜାର ଗୀତ। ଦେଖ, ଭାଇମାନେ ଏକତାରେ ସହେ ସହେ ବାସ କରିବା କେତେ ଭଲ ଓ କେତେ ସୁଖକର! ଏହା ମୁଣ୍ଡ ଉପରେ ଢାଳାଯାଇଥିବା ମୂଲ୍ୟବାନ ଅଭିଷେକ-ତୈଳ ପରି, ଯାହା ଦାଢ଼ି ଉପରେ ଝରିଲା, ହଁ, ଆରୋଣଙ୍କ ଦାଢ଼ି ଉପରେ, ଏବଂ ତାଙ୍କର ବସ୍ତ୍ରର କିନାର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନମିଗଲା; ହେର୍ମୋନର ଶିଶିର ପରି, ଏବଂ ସିଓନର ପର୍ବତମାନଙ୍କ ଉପରେ ଅବତରିତ ହୋଇଥିବା ଶିଶିର ପରି; କାରଣ ସେଠାରେ ସଦାପ୍ରଭୁ ଆଶୀର୍ବାଦକୁ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ଅର୍ଥାତ୍ ସଦାକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜୀବନ। ଗୀତସଂହିତା 133:1–3.

ସେହି ଜଳଗୁଡ଼ିକ ପାନଙ୍କ ଗୁହାସ୍ଥ ଜଳାଶୟକୁ ମଧ୍ୟ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ—ଏକ ଗଭୀର କୁଣ୍ଡ, ଯାହା ଡାନିଏଲ 11:13–15ର ପାନିଅମ୍‌ରେ ଅବସ୍ଥିତ ଗୁହାମଧ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା, ଏବଂ ପେତ୍ରଙ୍କ ଦିନମାନରେ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ। ଯର୍ଦ୍ଦନ ନଦୀର

ଉସ୍ର ଜଳମାନେ ପାନଙ୍କ ଗୁହାସ୍ଥ ଜଳାଶୟର ସେହି ଶୈତାନୀ କୁଣ୍ଡ କୁ ମଧ ଉତ୍ପ ନ୍ନ କରେ। ବହୁ ଜଳର ସ୍ୱ ର ଏହାକୁ ଚିହ୍ନ ିତ କରେ ଯେ, ଖ୍ରୀ ୀଷ୍ଟ ଓ ଶୈତାନଙ୍କ ମଧ ରେ ମହାବିବାଦ ହର୍ମୋନ ପର୍ବତମାଳାର ଉଚ୍ଚ ଶିଖରଗୁଡ଼ିକରେ ଉତ୍ପ ତ ି ହୋଇଥିଲା।

> ଏବଂ ମୁଁ ମଧ୍ୟ ତୁମକୁ କହୁଛି, ଯେ ତୁମେ ପିତର, ଏବଂ ଏହି ଶୈଳ ଉପରେ ମୁଁ ମୋର ମଣ୍ଡଳୀ ନିର୍ମାଣ କରିବି; ଏବଂ ପାତାଳର ଦ୍ୱାରଗୁଡ଼ିକ ତାହାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରବଳ ହେବ ନାହିଁ। ମାଥିଉ 16:18।

"ହେର୍ମୋନ" ନାମର ଅର୍ଥ ହେଉଛି "ପବିତ୍ର, ଅଭିଷିକ୍ତ, ସମର୍ପିତ, କିମ୍ବା ପୃଥକ୍ କରାଯାଇଥିବା," ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱର୍ଗର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ସମସ୍ତ ଜଳର ଉତ୍ସ ଏବଂ "ନରକର ଦ୍ୱାର" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବଡ଼ ବିବାଦର ଆରମ୍ଭ; "ନରକର ଦ୍ୱାର" ହେଉଛି ସେହି ନାମ, ଯାହା ଯୀଶୁ କୈସରିୟା ଫିଲିପ୍ପୀରେ ଥିବା ବେଳେ ପାନଙ୍କ ଗୁହାକୁ ଦେଇଥିଲେ। ସେହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସାଇମନ ବାରଯୋନାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ପିତର କରାଗଲା। "ସାଇମନ" ର ଅର୍ଥ 'ଯିଏ ଶୁଣେ,' ଏବଂ "ବାରଯୋନା" ର ଅର୍ଥ 'ପରାବତର ପୁତ୍ର।' ସାଇମନ ସେହି ପ୍ରାଣର ଏକ ପ୍ରତୀକ ଥିଲେ, ଯିଏ ପରାବତ ରୂପରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଯୀଶୁଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣିଥିଲା। ଯିଏ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବପ୍ତିସ୍ମାର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣେ, ସେ ପିତରରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୁଏ, ଯିଏ ୧୪୪,୦୦୦ଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପିତର ପାନିୟମରେ ଥିବାବେଳେ ସୀଲମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଥିଲେ, ଯାହା ଦାନିଏଲ ୧୧ ର ତେରରୁ ପନ୍ଦର ପଦ୍ୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଟେ।

ହେର୍ମୋନର ଜଳଧାରାରୁ ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀ—ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ସେହି ମହା ଅବତରଣକାରୀ—ତାହାର ଯାତ୍ରାକୁ ମୃତ ସାଗରରେ ସମାପ୍ତ କରେ। ଯେପରି ସ୍ୱର୍ଗରୁ, ଯେଠାରେ ଜୀବନର ତୁଷାର ଉତ୍ପନ୍ନ ହୁଏ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମୃତ ସାଗରଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କ୍ରୁଶର ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରିଲେ। ମୃତ ସାଗରର କୂଳରେଖା ପୃଥିବୀରେ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ଥଳପୃଷ୍ଠମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର। ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀ, ଯାହା ଅବତରଣ କରେ, ପୃଥିବୀରେ ଜଳର ସବୁଠାରୁ ନିମ୍ନ ସ୍ତର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରଣ କରେ, ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କ୍ରୁଶରେ ନିଜ ମୃତ୍ୟୁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅବତରିଥିଲେ। ଜୀବନର ଜଳରୁ ମୃତ୍ୟୁର ଜଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ, ଯୋର୍ଦ୍ଦାନ ନଦୀ ସ୍ୱର୍ଗରୁ କ୍ରୁଶ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଅବତରଣକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ଜଳ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଏବଂ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କଣ୍ଠସ୍ୱର, ଯାହା ଅନେକ ଜଳର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ ଏକ ସ୍ୱର। ବାବିଲୋନର ବେଶ୍ୟା ଅନେକ ଜଳ ଉପରେ ଆସୀନ, ଏବଂ ପୂର୍ବଦେଶୀୟ ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ ୟୁଫ୍ରାଟିସ୍‌ର ଜଳ ଶୁଖାଇ ଦିଆଯାଏ; ଏବଂ ବ୍ୟାପାରୀମାନେ ଓ ରାଜାମାନେ ଦୂରେ ଦାଁଡ଼ି ବିଲାପ କରନ୍ତି, କାରଣ ତର୍ଶୀଶର ଜାହାଜଗୁଡ଼ିକ ସମୁଦ୍ରମଧ୍ୟରେ ନଷ୍ଟ ହୋଇଯାଇଛି; ଏବଂ ଏଫ୍ରାୟିମର ମଦ୍ୟପମାନେ, ଯେତେବେଳେ ସେମାନେ ମିଥ୍ୟାର ଆଶ୍ରୟତଳରେ ନିଜମାନଙ୍କୁ ଲୁଚାଇଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଯେ ମୃତ୍ୟୁର ଚୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ସେହି ଚୁକ୍ତି ପାପାଳ ରବିବାର ଆଇନର ପ୍ରବଳ ପ୍ଳାବନ ଦ୍ୱାରା ବାତିଲ କରାଯାଏ।

ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ଶିନାରର ମହାନ ନଦୀମାନ" ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବାବେଳେ, ସେ ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ନଦୀମାନଙ୍କୁ ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି। ସେହି ଜଳଧାରାମାନଙ୍କର ସନ୍ଧାନ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରାଯାଇପାରେ, ଯେଉଁଠାରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏଦେନରୁ ବାହାରିଥିବା ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ନଦୀ ଅଟନ୍ତି।

> ତୃତୀୟ ନଦୀର ନାମ ହିଦ୍ଦେକଲ୍; ସେହି ନଦୀ ଅଶ୍ଶୂରର ପୂର୍ବଦିଗକୁ ବହିଯାଏ। ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ନଦୀ ହେଉଛି ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍। ଆଦିପୁସ୍ତକ 2:14.

ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ହେଉଛି ଟାଇଗ୍ରିସ୍, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ, ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ହିଁ ଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଆଧୁନିକ ଇତିହାସକାର ଓ ଧର୍ମତତ୍ତ୍ୱବିତ୍ମାନେ ଏହା ସହ ଅସହମତ। ସେମାନେ ଜୋର ଦେଇ କହନ୍ତି ଯେ ଉଲାଇ କୌଣସି ମହାନ ନଦୀ ନୁହେଁଥିଲା, ବରଂ ଶିନାରରେ ନୁହେଁ, ପର୍ସିଆରେ ନିର୍ମିତ ମାନବସୃଷ୍ଟ ଜଳସେଚନ ନାଳାମାତ୍ର ଥିଲା। ସେହି ମାନବୀୟ ପ୍ରାମାଣିକ କର୍ତ୍ତୃପକ୍ଷମାନେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନଟ କରନ୍ତି ଯେ ଶିନାର ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଏବଂ କୌଣସି ବିଶେଷ ଗୁରୁତ୍ୱର ଥିବା ଏକମାତ୍ର ଦୁଇଟି ନଦୀ ହେଲା ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଓ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତ୍ରୀ କହିଛନ୍ତି ଯେ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ଥିଲେ "ଶିନାରର ମହାନ ନଦୀମାନେ।"

ଜଳର ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟ ଆଧୁନିକ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନଙ୍କୁ ବିରୋଧ କରେ, ଯେପରି ପ୍ରାଚୀନ ବିଶେଷଜ୍ଞମାନେ ନୋହଙ୍କ ଜଳର ସନ୍ଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ। ଆମକୁ ଜଣାଇ ଦିଆଯାଇଛି ଯେ, ଦୁଇଟି ନଦୀ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ପୂରଣର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେହିହେତୁ, "ଶିନାରର ଦୁଇ ମହାନ ନଦୀ" ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନର ଭିତରେ ଯାହା କିଛି ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ସେସବୁ ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ। ସେହି ନଦୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱର, କାରଣ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଅନେକ ଜଳର ନ୍ୟାୟ। ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଇଉଫ୍ରେଟିସ୍ ଗୋଟିଏ ପ୍ରମୁଖ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ବିଷୟକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷ୍ୟ ସେହି ଚୁକ୍ତି ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ, ଯାହାକୁ ଆଲଫା ମୋଶା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ଚୁକ୍ତିକୁ ଓମେଗା ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସ୍ଥିର କରିଥିଲେ।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଅଶ୍ଶୂରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ବାବିଲୋନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ସମ୍ପର୍କରେ, ସେମାନେ ସେହି ଦୁଇଟି ଶକ୍ତି, ଯାହାଙ୍କୁ ଯିରିମିୟ ଶିଂହମାନଙ୍କ ରୂପେ ଚିତ୍ରିତ କରିଥିଲେ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରଥମେ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟକୁ ଏବଂ ପରେ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟକୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱକୁ ନେଇଯାଇଥାନ୍ତେ।

> ଇସ୍ରାଏଲ ଏକ ଛିଟରାଇଦିଆଯାଇଥିବା ମେଷ; ସିଂହମାନେ ତାହାକୁ ତାଡ଼ିଦେଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଥମେ ଆଶୂରର ରାଜା ତାହାକୁ ଗ୍ରସଣ କରିଥିଲେ; ଏବଂ ଶେଷରେ ବାବିଲର ରାଜା ଏହି ନବୂଖଦ୍ରେସ୍ବର ତାହାର ଅସ୍ଥିଗୁଡ଼ିକୁ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଛି। ଯିରିମିୟ 50:17.

ଇସ୍ରାଏଲର ଯେକୌଣସି ରାଜ୍ୟ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଶ୍ଶୂର ଓ ବାବିଲ ଉଭୟେ ଉତ୍ତର ଦିଗର ଶତ୍ରୁ ଥିଲେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ସେମାନେ ଉତ୍ତରର ଜାଲିଆତ ରାଜା—ପାପାଷ୍ଠ ଶକ୍ତି—ର ପ୍ରତିରୂପ ଅଟନ୍ତି। ମୂଳତଃ, ଏକେ ସାଂସ୍କୃତିକ ପରିବେଶରୁ ଉଦ୍ଭବ ହୋଇଥିବା ଏହି ଦୁଇ ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରାୟ ଏକେ ପ୍ରକାରର ରାଜନୈତିକ ଓ ଧାର୍ମିକ ପରମ୍ପରା ପାଳିତ ହୋଇଥିଲା, କିନ୍ତୁ ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜନୈତିକ ଗଠନ ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲା, ଯେଉଁଠାରେ ବାବିଲ ଚର୍ଚ୍ଚନୀତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲା, ଯଦ୍ୟପି ଉଭୟ ବହୁତ ସଦୃଶ ଥିଲେ। ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ଓ ପାପାଷ୍ଠ ରୋମ କିଛି ସ୍ତରରେ ଏକାକାର, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମ ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଏବଂ ପାପାଷ୍ଠ ରୋମ ଚର୍ଚ୍ଚନୀତିର। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବେ ବାବିଲ ସହିତ ସମ୍ପର୍କରେ ଅଶ୍ଶୂର ଥିଲା ରାଷ୍ଟ୍ରନୀତିର ଏକ ରାଜ୍ୟ, ଯାହା ପରେ ବାବିଲ ଆସିଲା—ଏକ ସଦୃଶ ଶକ୍ତି, ଯାହା ଚର୍ଚ୍ଚନୀତିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେଇଥିଲା। ଅଶ୍ଶୂର ପୌତ୍ତଳିକ ରୋମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରିଥିଲା ଏବଂ ବାବିଲ ପାପାଷ୍ଠ ରୋମର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଏହି ଚାରିଟି ଶକ୍ତି ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ ଓ ସେନାବଳକୁ ପଦଦଳିତ କରିଥିଲା। ଅଶ୍ଶୂର ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ନଦୀ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ଏବଂ ବାବିଲ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ସହିତ। ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକରେ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ଶୁଖାଯିବାର ବର୍ଣ୍ଣନା ସହିତ ସମଞ୍ଜସ, ଯାହା ପୂର୍ବଦେଶର ରାଜାମାନଙ୍କ ପଥ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ପାଇଁ, ଯେପରି କି ସାଇରସ୍ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍‌ର ପ୍ରବାହକୁ ଅନ୍ୟମୁଖୀ କରି ବାବିଲକୁ ପତନ କରାଇଥିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି। ବାବିଲ ହେଉଛି ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍; ଅଶ୍ଶୂର ହେଉଛି ଟାଇଗ୍ରିସ୍।

ଭବିଷ୍ୟବାଣୀରେ ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜା ରବିବାରୀୟ ବିଧିର ସଙ୍କଟକାଳରେ ଜଗତକୁ ବିଜୟ କରେ ଏବଂ ତାହାପରେ ପତିତ ହୁଏ, କିନ୍ତୁ ସେହି ବିଜୟକୁ ପ୍ରାୟତଃ ଏକ ଅପରାଜେୟ ପ୍ରଳୟପ୍ରବାହ ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ କରାଯାଏ। ଉତ୍ତରଦିଗର ରାଜାଙ୍କ କାହାଣୀ, ଯେପରି ଅସୀରିୟା ଏବଂ ବାବିଲରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି, ନଦୀମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ; କାରଣ ଏହି କାହାଣୀ ଅନେକ ଜଳର ସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା କୁହାଯାଇଛି।

ଦୁଇଟି ନଦୀର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଭୂମିକୁ ମେସୋପୋଟାମିଆ କୁହାଯାଏ, ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଦୁଇଟି ନଦୀର ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଭୂମି।' ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ ସେହି ଉତ୍ତରୀୟ ଶକ୍ତିଙ୍କ ପ୍ରତୀକ, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ନିଜ ବିଶ୍ୱାସତ୍ୟାଗୀ ଜନଙ୍କୁ ବନ୍ଦୀତ୍ୱରେ ଚାରିଦିଗକୁ ଛିଣ୍ଡିଦେଇ ତାଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି। ଅନେକ ଜଳର ସ୍ୱରର ଉପନଦୀସଦୃଶ ପ୍ରବାହମାନ ଧାରାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ "ପଦନାରାମ" ନାମରେ ମିଳେ, ଯାହାର ଉଲ୍ଲେଖ କେବଳ ଦଶଥର ପବିତ୍ର ଶାସ୍ତ୍ରରେ ମିଳେ। ଏହାର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖ ଚୁକ୍ତି ସହ ସମ୍ପୃକ୍ତ, କାରଣ ଏହା ଇସ୍‌ହାକଙ୍କ ପତ୍ନୀ ରିବକାଙ୍କ ରକ୍ତସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ମୂଳକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ପଦ୍ୟଟି ଏପରି କୁହେ:

> ଇସାକ୍ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ବୟସରେ ପଦନ୍-ଅରାମର ସିରିୟ ବେଥୂଏଲଙ୍କ କନ୍ୟା, ସିରିୟ ଲାବାନଙ୍କ ଭଉଣୀ ରିବେକାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ।

ମୋଶିଙ୍କ ତିନିଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ଉପରେ ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଶେଷ କାଦେଶ, 1863 ଏବଂ ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ନେଇଯାଏ ବୋଲି ପ୍ରଦର୍ଶିତ କରାଯାଇଛି। ଇସ୍ହାକଙ୍କ ବିବାହ ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ବିବାହ, ଯାହା ରବିବାରୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ସମୟରେ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ସହ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ବିବାହର ପ୍ରତିରୂପ, ଯାହା 1863, ଯାହା କାଦେଶ, ଯାହା ଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଏକ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ଶେଷ। ରିବକ୍କା ଜଣେ ସିରିୟଙ୍କ କନ୍ୟା ଏବଂ ଲାବାନ ସିରିୟଙ୍କ ଭଉଣୀ ଥିଲେ, (ଯିଏ ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ଇତିହାସର ପରବର୍ତ୍ତୀ ପିଢ଼ିରେ ଇସ୍ହାକଙ୍କ ପୁଅ ଯାକୁବଙ୍କ ସହ ହୋଇଥିବା ଏକ ଚୁକ୍ତିକୁ ଭଙ୍ଗ କରିଥିଲେ।)

ବେଥୂଏଲର ଅର୍ଥ 'ଉଜାଡ଼ର ଘର' କିମ୍ବା 'ଉଜାଡ଼କାରୀର ଘର'; ତେଣୁ ରିବେକା "ଉଜାଡ଼କାରୀର ଘର"ର କନ୍ୟା ଥିଲେ। ସିରିଆର ଅର୍ଥ ଉଚ୍ଚଭୂମି ଓ ପ୍ଲାଟୋ, ଏବଂ ପଦନାରାମର ଅର୍ଥ ମେସୋପୋଟେମିଆ, ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟବର୍ତ୍ତୀ ଭୂମି। ରିବେକା ସେହି ସିରିୟମାନଙ୍କ ରକ୍ତସମ୍ପର୍କରୁ ଥିଲେ, ଯେମାନେ ମେସୋପୋଟେମିଆରୁ, ଅର୍ଥାତ୍ 'ଅସିରିୟାର ଟାଇଗ୍ରିସ' ଓ 'ବାବିଲୋନର ୟୁଫ୍ରେଟିସ' ମଧ୍ୟର ଉଚ୍ଚଭୂମିରୁ, ଆସିଥିଲେ; ଏବଂ ସେମାନେ ସେହି ସିଂହମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କର ଧର୍ମତ୍ୟାଗୀ ମେଷମାନଙ୍କୁ ଛିତରାଇଦେବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ। ଉଜାଡ଼କାରୀମାନଙ୍କ ଘର ଇସାକ ଓ ରିବେକାଙ୍କ ବିବାହରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଘର ସହିତ ଯୋଗିତ ହୋଇଥିଲା। ପଦନାରାମର ପ୍ରଥମ ଉଲ୍ଲେଖରେ, ଏହି ଦୁଇଟି ନଦୀ—ଯେଉଁମାନେ ଉପଚିପଡ଼ୁଥିବା ବନ୍ୟାରୂପେ ଚିତ୍ରିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀସୂଚକ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି—ପ୍ରଥମେ ଆଦିପୁସ୍ତକ 25:20 ରେ ଉଲ୍ଲେଖିତ ହେବା କୌଣସି ଯାଦୃଚ୍ଛିକ ଘଟଣା ନୁହେଁ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଜନଙ୍କ ସହିତ ଉଜାଡ଼ ଘରର ସମ୍ପର୍କ ଯାକୋବ ଏଷାଉଠାରୁ ପଳାଇବାବେଳେ ଅବ୍ୟାହତ ରହେ, ଏବଂ ସେ ଶେଷରେ ତାଙ୍କ ମାମା ଲାବନଙ୍କ ନିକଟକୁ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ବିବାହକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବା ପାଇଁ 2520 ଦିନର ଦୁଇଟି ଅବଧି ସେବା କରେ। ଗୋଟିଏ ବିବାହ ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ଛିତରାଇଯିବାରେ ଶେଷ ହୁଏ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ବିବାହ ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟର ଛିତରାଇଯିବାରେ ଶେଷ ହୁଏ। ସେହି ଦୁଇ ରାଜ୍ୟର ଛିତରାଇବାର ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଅବଧି 1798 ଏବଂ 1844 ମସିହାରେ ସମାପ୍ତ ହେବାବେଳେ, ଯାକୋବ 2520ର ଦୁଇଟି ଅବଧି ଧରି ପରିଶ୍ରମ କରି ସଂପାଦନ କରିଥିବା ସେହି ବିବାହ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଲା, କାରଣ ବର 1844 ମସିହାର ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ବିବାହକୁ ଆସିଲେ।

ତେବେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ କି ଲେୟାଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ 'କ୍ଳାନ୍ତ ଓ ଶ୍ରାନ୍ତ,' କିମ୍ବା ସେ ରାହେଲଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ, ଯାହାର ଅର୍ଥ 'ଭଲ ଯାତ୍ରୀ?' ଲେୟା ଓ ରାହେଲ ଯାତ୍ରାକାରୀ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି—ଏକ କୁମାରୀ ଯିଏ 'କ୍ଳାନ୍ତ ହୋଇ ପଡ଼େ' ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଏକ କୁମାରୀ ଯିଏ ଅକ୍ଟୋବର 22, 1844 ରେ ଯାକୋବଙ୍କୁ ବିବାହ କରିବା ପାଇଁ ପଥରେ 'ଭଲଭାବେ ଯାତ୍ରା କରେ।'

> "ପଥର ଆରମ୍ଭରେ ସେମାନଙ୍କ ପଛପଟେ ଗୋଟିଏ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳ ଆଲୋକ ସ୍ଥାପିତ ଥିଲା; ଜଣେ ଦୂତ ମୋତେ କହିଲେ ଯେ ଏହା 'ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଧ୍ୱନି।' ଏହି ଆଲୋକ ସମସ୍ତ ପଥ ଜୁଡ଼ି ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ହେଉଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପାଇଁ ଆଲୋକ ଦେଉଥିଲା, ଯେପରି ସେମାନେ ଠୋକର ନ ଖାଆନ୍ତି।"
>
> "ଯଦି ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଆଖିକୁ ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅବସ୍ଥିତ ଯୀଶୁଙ୍କ ଉପରେ ନିଶ୍ଚଳ ରଖୁଥାନ୍ତେ, ଯିଏ ସେମାନଙ୍କୁ ନଗରୀ ପଥେ ନେଇଯାଉଥିଲେ, ତେବେ ସେମାନେ ନିରାପଦ ଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ଶୀଘ୍ର କେହି କେହି କ୍ଳାନ୍ତ ହେଲେ, ଏବଂ କହିଲେ ଯେ ନଗରୀ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୂରରେ ଅଛି, ଏବଂ ସେମାନେ ଆଶା କରିଥିଲେ ଯେ ଏହାର ପୂର୍ବରୁ ସେମାନେ ତାହାରେ ପ୍ରବେଶ କରିଥାନ୍ତେ। ତାହାପରେ ଯୀଶୁ ନିଜ ଗୌରବମୟ ଦକ୍ଷିଣ ବାହୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ସାହ ଦେଉଥିଲେ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାହୁଠାରୁ ଗୋଟିଏ ଆଲୋକ ନିସ୍ୱରିତ ହୁଏଥିଲା, ଯାହା ଆଗମନ-ଦଳର ଉପରେ ଦୋଳିତ ହୁଏଥିଲା, ଏବଂ ସେମାନେ 'ଆଲ୍ଲେଲୁୟା!' ବୋଲି ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ। ଅନ୍ୟମାନେ ଅବିବେକପୂର୍ବକ ସେମାନଙ୍କ ପଛରେ ଥିବା ଆଲୋକକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରି, କହିଲେ ଯେ ସେମାନଙ୍କୁ ଏତେ ଦୂର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ନେଇଆସିଥିବା ଈଶ୍ୱର ନୁହେଁ। ସେମାନଙ୍କ ପଛର ଆଲୋକ ନିବିଗଲା, ଫଳରେ ସେମାନଙ୍କ ପାଦ ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧକାରରେ ରହିଗଲା, ଏବଂ ସେମାନେ ଠୋକର ଖାଇଲେ, ଲକ୍ଷ୍ୟଚିହ୍ନ ଓ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ହରାଇଦେଲେ, ଏବଂ ପଥରୁ ଖସି ତଳେ ଥିବା ଅନ୍ଧକାରମୟ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ଜଗତକୁ ପତିତ ହେଲେ।" Early Writings, 15.

୧୮୪୪ ମସିହାରେ, ଫିଲାଦେଲଫିଆନ୍ ମିଲେରାଇଟ୍ ଆନ୍ଦୋଳନ ବିବାହରେ ପ୍ରବେଶ କଲା। ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ର ସେହି ବିବାହ ରାହେଲ ଓ ଲେୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱିତ ଦୁଇ ଶ୍ରେଣୀର ଉପାସକଙ୍କୁ ପୃଥକ କଲା। ରାହେଲ ଏକ ସେହି ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେଉଁମାନେ ୨୨ ଅକ୍ଟୋବର, ୧୮୪୪ର ବିବାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତର ପଥରେ ସଫଳତାର ସହିତ ଯାତ୍ରା କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଲେୟାର ଶ୍ରେଣୀ କ୍ଲାନ୍ତ ହୋଇପଡ଼ିଲା। ପରେ ସେମାନେ ପୃଥକ ହେଲେ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସେହିଠାରୁ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଠିକ୍ ସେଠାରେ ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ସମାପ୍ତ ହୋଇଥିଲା।

ବିବାହ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀକାଳରେ ତାହା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଯାଇ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। 1846 ମସିହାରେ ସେହି ବିବାହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରାଗଲା, ଏବଂ ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ପରୀକ୍ଷା ପ୍ରକ୍ରିୟା ଆରମ୍ଭ ହେଲା। 1849 ଏବଂ 1850 ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଅବଶିଷ୍ଟ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଏକତ୍ର କରିବା ପାଇଁ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ପାଇଁ ନିଜ ହସ୍ତ ପ୍ରସାରିତ କରୁଥିଲେ। ସେତେବେଳେ ହବକ୍କୂକଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ତାଲିକା ଇତିହାସରେ ସ୍ଥାପିତ ହେଲା, ଯେପରି ଆଜ୍ଞାମାଳାର ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ହୋଇଛି। ମୋଶା ପ୍ରଥମ ସମୂହକୁ ଭଙ୍ଗିଦେବା ପରେ, ଦ୍ୱିତୀୟ ଫଳକମାନଙ୍କର ସମୂହ ପ୍ରସ୍ଥାପିତ ହେଲା। 1850 ମସିହାର ଚାର୍ଟ 1843ର ସ୍ଥାନ ଗ୍ରହଣ କଲା, ଏବଂ 1850 ମସିହାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ନବ ନିବନ୍ଧନର କନ୍ୟାରୂପେ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲର ପରୀକ୍ଷା କାଦେଶ ଓ 1863 ଦିଗକୁ ଅଗ୍ରସର ହୋଇ ଚାଲିଥିଲା।

1856 ମସିହାରେ, ଦୁଇଟି ନଦୀରୁ ଅଧିକ ଜଳ ହିରାମ୍ ଏଡସନଙ୍କ କଲମ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବାହିତ ହେଲା। ଏଡସନଙ୍କ କଲମ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେ "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟକ ଆଲୋକ ଆସିଲା, ସେହି ଆଲୋକ ହେଉଛି ସେହି ଦୁଇଟି ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଯେଉଁମାନେ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ସେମାନଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଆରମ୍ଭ କରିଥିଲେ। ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥା ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାନବଜାତିର ବିଦ୍ରୋହର ଏକ ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଏହିଠାରୁ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀମାନଙ୍କର ଜଳ ସେମାନଙ୍କର ଯାତ୍ରା ଆରମ୍ଭ କରେ। ସେମାନେ ନିୟମ-ଇତିହାସ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରବାହିତ ହୋନ୍ତି, କାରଣ ସେହି ଉଦ୍ୟାନ—ବିଦ୍ରୋହର ପ୍ରତୀକ—ଏହା ମଧ୍ୟ ସେଇ ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ଉପରେ ଥିବା ଅଞ୍ଜୁରୀ ପତ୍ରର ପରିବର୍ତ୍ତେ ବସ୍ତ୍ର ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ଏକ ମେଷଶାବକ ବଳି ହୋଇଥିଲା। ନିୟମ-ଇତିହାସ ଆଦମ ଓ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ଜୀବନର ନିୟମ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ଜୀବନବୃକ୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ସେହି ନିୟମ, ଆଦମ ଓ ହବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଭଙ୍ଗିତ ନିୟମକୁ ନେଇଗଲା, ଯାହା ଜୀବନର ଏକ ନୂତନ ନିୟମର ଆରମ୍ଭ କଲା, ଯେତେବେଳେ ଜଗତର ପ୍ରତିଷ୍ଠାରୁ ବଳିତ ମେଷଶାବକ ସେହି ନିର୍ବସନ ଓ ହରାଇଯାଇଥିବା ଯୁଗଳଙ୍କୁ ବସ୍ତ୍ର ପ୍ରଦାନ କଲେ। ସେହି ଉଦ୍ୟାନରୁ ପ୍ରବାହିତ ଦୁଇଟି ନଦୀ ଶେଷରେ ସେହି ସମସ୍ତ ଶକ୍ତିର ପ୍ରତୀକରେ ପରିଣତ ହୁଅନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ନିଜର ଶାସନଦଣ୍ଡ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରନ୍ତି।

> ହେ ଅଶ୍ଶୁରୀୟ, ସେ ମୋର କ୍ରୋଧର ଦଣ୍ଡ; ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ହାତରେ ଥିବା ଲାଠି ହେଉଛି ମୋର କ୍ରୋଧୋତ୍ପାତ। ମୁଁ ତାହାଙ୍କୁ ଏକ କପଟପରାୟଣ ଜାତି ବିରୁଦ୍ଧରେ ପଠାଇବି, ଏବଂ ମୋର କ୍ରୋଧର ପାତ୍ର ଲୋକମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତାହାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦେବି—ଲୁଟ ନେବାକୁ, ଶିକାର କରିବାକୁ, ଏବଂ ରାସ୍ତାର କାଦ ପରି ସେମାନଙ୍କୁ ପଦଦଳିତ କରିବାକୁ। ଯିଶାୟା 10:5, 6.

ସେହି ଦୁଇଟି ନଦୀ ଏଦେନରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୋଇ ରିବେକାଙ୍କ ବଂଶଧାରା ଏବଂ ଇସାକଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ବିବାହରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ତାହା ପରେ ଯାକୋବଙ୍କ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅଗ୍ରସର ହେଲା, ସେଠାରେ ଏହି ଦୁଇ ନଦୀର ଜଳକୁ ସାତ ସମୟର ଦୁଇଟି ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ଅବଧି ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ପରେ, ସେହି ଏକେଇ ଦୁଇଟି ନଦୀ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶେଷ ଛଅଟି ଅଧ୍ୟାୟ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ନଦୀ ତିନୋଟି କରି ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି। ଗୋଟିଏ ନଦୀ ସାତ, ଆଠ ଏବଂ ନଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ନଦୀ ଦଶ, ଏଗାର ଏବଂ ବାର ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବା ଜ୍ଞାନବୃଦ୍ଧିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲାଇର ଦର୍ଶନ ଭାବେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି, ଏବଂ ଦଶମ, ଏକାଦଶ ଓ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ସମାନ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ନଦୀ-ଦର୍ଶନରେ, ଯାହା ତିନିଟି ଅଧ୍ୟାୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କୁ ଜଳର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଭାବରେ ଉପସ୍ଥାପିତ କରାଯାଇଛି।

> ଏବଂ ଏହା ଘଟିଲା, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଁ ଦାନିଏଲ, ସେହି ଦର୍ଶନକୁ ଦେଖିଲି ଏବଂ ତାହାର ଅର୍ଥ ବୁଝିବାକୁ ଚେଷ୍ଟ । କଲି, ସେତେବେଳେ ଦେଖ, ମୋର ସମ୍ମୁଖରେ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ଙ୍କ ସଦୃଶ ଆକୃତି ଦଣ୍ଡ ।ୟମାନ ଥିଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଉଲାଇର ଦୁଇ କୂଳ ମଧ ରୁ ଜଣେ ମନୁଷ୍ୟ ର ସ୍ୱ ର ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ଡାକି କହିଲେ, ଗାବ୍ର ି ଏଲ, ଏହି ମନୁଷ୍ୟ କୁ ଦର୍ଶନଟି ବୁଝାଇ ଦିଅ। ଦାନିଏଲ 8:15, 16.

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ, ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଯୋହନ ଯେ ଦର୍ଶନ ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ସହ ସମାନ; ଏବଂ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନରେ ପାଲ୍ମୋନି ଜଳର ଉପରେ ଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମଧ୍ୟ ଥିଲେ, ଯେଠାରେ ସେ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିଲେ।

> "ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଆଗମନ ସମୟରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବର୍ଶୀ ଦାନିଏଲ ଆହୁରି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସକ୍ଷମ ହୋଇପାରିନଥିଲେ; କିନ୍ତୁ କିଛି ବର୍ଷ ପରେ, ଯେ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକ ସେତେବେଳେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣରୂପେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା ହୋଇନଥିଲା ସେଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ଅଧିକ ଜାଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରି, ସେ ପୁନର୍ବାର ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ଆଲୋକ ଓ ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବାରେ ନିଜକୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲେ। 'ସେହି ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ମୁଁ ଦାନିଏଲ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତାହ ଧରି ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ରସିକ ଖାଦ୍ୟ ଭୋଜନ କରିନଥିଲି, ନା ମାଂସ ନା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋର ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କଲା, ଏବଂ ମୁଁ କୌଣସିପରି ନିଜକୁ ଅଭିଷେକ କରିନଥିଲି.... ତା'ପରେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଚାହିଲି, ଆଉ ଦେଖ, ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ଜଣେ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉଫାଜର ଶୁଦ୍ଧ ସୁବର୍ଣ୍ଣଦ୍ୱାରା ବନ୍ଧା ଥିଲା। ତାଙ୍କର ଦେହ ମଧ୍ୟ ବୈଦୂର୍ୟମଣି ପରି ଥିଲା, ତାଙ୍କର ମୁଖ ବିଜୁଳିର ଦୃଶ୍ୟସଦୃଶ, ତାଙ୍କର ଚକ୍ଷୁଦ୍ୱୟ ଅଗ୍ନିଦୀପ ସଦୃଶ, ତାଙ୍କର ବାହୁ ଓ ପାଦ ମାଜାଯାଇଥିବା ପିତଳର ରଙ୍ଗପରି, ଏବଂ ତାଙ୍କର କଥାର ଶବ୍ଦ ଏକ ବିପୁଳ ଜନସମୂହର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା।'"

> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ର ସ୍ୱୟଂ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲେ। ଏହି ବର୍ଣ୍ଣନା ସେହି ବର୍ଣ୍ଣନା ସହ ସଦୃଶ, ଯାହା ଯୋହନଙ୍କୁ ପାତ୍ମୋସ ଦ୍ୱୀପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବାବେଳେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଆମ ପ୍ରଭୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଆଉ ଜଣେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସହ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଶିଖାଇବା ପାଇଁ ଆସୁଛନ୍ତି, ଯେ ଶେଷ କାଳରେ କଣ ଘଟିବ। ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପ୍ରେରଣାଦ୍ୱାରା ଆମ ପାଇଁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜଗତର ଶେଷକାଳ ଆସିପହଞ୍ଚିଛି।" Review and Herald, February 8, 1881.

ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଳ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଛନ୍ତି, ଏବଂ ଉଲାଇ ଦର୍ଶନରେ ସେ ଜଳ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନମାନଙ୍କରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦର୍ଶନ ସହ ସମାନରୂପ, ଯେଉଁଠାରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଏହାକୁ "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ପୁତ୍ରଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରିଛନ୍ତି। ସେ ଯେତେବେଳେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦୂତଙ୍କୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ସେ କହନ୍ତି ଯେ ସେହି ଦୂତ "ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଠାରୁ କମ୍ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତିତ୍ୱ ନୁହେଁ"। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେହି ଦୂତ ନିଜ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି; ଏହା ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦର୍ଶନ ସହ ସଂଯୁକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ସେ ନିଜ ଉଭୟ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗଦିଗକୁ ଉଠାଇ, ଯିଏ ଯୁଗାନୁଯୁଗ ଜୀବନ୍ତ, ତାହାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରନ୍ତି। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ସେ ଜଳ ଏବଂ ଭୂମି—ଉଭୟ ଉପରେ ଅଛନ୍ତି।

ନଦୀର "ଦୁଇ କୂଳର ମଧ୍ୟରେ" ଯାହା ଅଛି, ତାହା ଜଳ; ଏବଂ ଦାନିଏଲ "ଦୁଇ କୂଳର ମଧ୍ୟଭାଗରୁ ଜଣେ ମଣିଷଙ୍କ ସ୍ୱର" ଶୁଣିଥିଲେ; ତେଣୁ ସେହି ସ୍ୱର ଜଳ ଉପରେ ଥିବା ସେହି ମଣିଷଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ସେହି ସ୍ୱର ଉଲାଇ ନଦୀର ଜଳଧ୍ୱନି ଥିଲା।

> ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବିଶତମ ଦିନରେ, ମୁଁ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନାମକ ମହାନଦୀର କୂଳରେ ଥିବାବେଳେ; ତାହାବେଳେ ମୁଁ ମୋର ଚକ୍ଷୁ ଉପରକୁ ଉଠାଇ ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ,
>
> ଲିନେନର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧିଥିବା ଜଣେ ବିଶେଷ ପୁରୁଷ, ଯାହାଙ୍କ କଟି ଉଫାଜର ସୁକୁମାର ସୁବର୍ଣ୍ଣରେ ବାନ୍ଧାଯାଇଥିଲା; ତାଙ୍କ ଦେହ ବେରିଲ ପରି ଥିଲା, ତାଙ୍କ ମୁହଁ ବିଜୁଳିର ଦୃଶ୍ୟ ପରି, ତାଙ୍କ ଚକ୍ଷୁ ଅଗ୍ନିର ଦୀପ ପରି, ତାଙ୍କ ଭୁଜ ଓ ପାଦ ଘସା ହୋଇ ଚମକୁଥିବା ପିତଳର ରଙ୍ଗ ପରି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଶବ୍ଦ ଜନସମୂହର ଶବ୍ଦ ପରି ଥିଲା। ...

> କିନ୍ତୁ ତୁମେ, ହେ ଦାନିୟେଲ, ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ଗୁପ୍ତ ରଖ, ଏବଂ ପୁସ୍ତକକୁ ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୋହର କରି ରଖ; ଅନେକେ ଇଧରୁ ସେଧରେ ଦୌଡ଼ିବେ, ଏବଂ ଜ୍ଞାନ ବୃଦ୍ଧି ପାଇବ। ତାପରେ ମୁଁ, ଦାନିୟେଲ, ଦେଖିଲି, ଏବଂ ଦେଖ, ସେଠାରେ ଅନ୍ୟ ଦୁଇଜଣ ଠିଆ ଥିଲେ; ଜଣେ ନଦୀତଟର ଏପାଶ୍ୱର୍ରେ, ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜଣ ନଦୀତଟର ସେପାଶ୍ୱର୍ରେ। ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କୁ, ଯିଏ ନଦୀଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ, କହିଲେ, "ଏହି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର ବିଷୟମାନଙ୍କର ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେତେ ସମୟ ହେବ?" ତାହାପରେ ମୁଁ ସେହି ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶଣବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରିଥିବା ପୁରୁଷଙ୍କ କଥା ଶୁଣିଲି, ଯିଏ ନଦୀଜଳ ଉପରେ ଥିଲେ; ସେ ନିଜ ଦକ୍ଷିଣ ହାତ ଏବଂ ବାମ ହାତ ସ୍ୱର୍ଗ ପ୍ରତି ଉଠାଇ, ଯିଏ ଅନନ୍ତକାଳ ଜୀବନ୍ତ, ତାଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କଲେ ଯେ, ଏହା ଏକ କାଳ, ଦୁଇ କାଳ, ଏବଂ ଅର୍ଧ କାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ; ଏବଂ ସେ ପବିତ୍ର ଜନମାନଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ଛିତରାଇ ଦେବା କାମ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କରିଦେବାବେଳେ, ଏହି ସମସ୍ତ କଥା ସମାପ୍ତ ହେବ।
>
> ଏବଂ ମୁଁ ଶୁଣିଲି, କିନ୍ତୁ ବୁଝିଲି ନାହିଁ; ତେବେ ମୁଁ କହିଲି, ହେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ଏହି ସବୁ କଥାର ଶେଷ କ'ଣ ହେବ? ତାହାପରେ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥେ ଯାଅ; କାରଣ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି କଥାଗୁଡ଼ିକ ଗୁପ୍ତ ଏବଂ ମୁଦ୍ରିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧିକୃତ ହେବେ, ଶ୍ୱେତ ହେବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତାରେ ଆଚରଣ କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 10:4–6; 12:4–10.

ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନେ, ଯେପରି ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ସେମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଛନ୍ତି, ଉଭୟେ ଏମିତି ଏକ ଦର୍ଶନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଜଳର ଉପରେ ରହି କଥା କହୁଛନ୍ତି, କାରଣ ତାଙ୍କର ସ୍ୱର ଅନେକ ଜଳର ଧ୍ୱନି ସଦୃଶ। ଉଭୟ ଦର୍ଶନରେ "କେତେ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ" ବୋଲି ପ୍ରଶ୍ନ କରାଯାଇଛି। ଉଭୟ ନଦୀ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର "ପ୍ରଶ୍ନ ଓ ଉତ୍ତର" ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ଯାହା ଆଡ୍ଭେଣ୍ଟିଜମ୍ର କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ସ୍ତମ୍ଭ ଓ ଭିତ୍ତିସ୍ତମ୍ଭ। ସେଠାରେ, ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ ପବିତ୍ରାଳୟ ଏବଂ ସେନାଦଳ ଉଭୟଙ୍କର ଛିତରାଇଯିବା ଓ ପଦଦଳିତ ହେବାର "ସାତ କାଳ"ର ପ୍ରତୀକ। ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଶାସନଦଣ୍ଡ ଭାବରେ ନିଜ ଭୂମିକା ପୂରଣ କରେ, ଏବଂ ତାହାପରେ ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ମିଲେରୀୟ ଇତିହାସରେ ପ୍ରବାହିତ ହୁଏ, ଯେଉଁଠାରେ ୱିଲିୟମ୍ ମିଲର ନିଜ ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ରତ୍ନ ଆବିଷ୍କାର କରିଥିଲେ, ଯାହା ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ କାଳ"ର ରେଖା ଥିଲା। ଏହି ଦୁଇ ନଦୀ 2520 ବର୍ଷର ଦୁଇଟି ଛିତରାଇବାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ଅସୀରିଆ ଓ ବାବିଲୋନର ଦୁଇ ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପାଦିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁମାନେ ଟାଇଗ୍ରିସ୍ ଓ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ଦ୍ୱାରା, ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ଭାବେ ରିବକାଙ୍କ ଭାଉଜୀଜୀ ଲେଆ ଓ ରାହେଲ୍ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଆନ୍ତି, ଯେଉଁମାନଙ୍କର ଚୁକ୍ତିମୂଳକ ବିବାହ ଇସାକ୍ଙ୍କ ବୟସ ଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଥିବାବେଳେ ଘଟିଥିଲା, ଯେପରି ଆଦିପୁସ୍ତକ 2520 ରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ଅଛି।

ମିଲ୍ଲର କେବଳ ଯିହୂଦାର ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ବିରୋଧରେ "ସାତ କାଳ"ର ଛିତରାଇବାକୁ ଉପସ୍ଥାପିତ କରିଥିଲେ, ଯାହା 1844 ମସିହାରେ 2300-ବର୍ଷୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ସହିତ ପୂରଣ ହୋଇଥିଲା। 1856 ମସିହାରେ "ସାତ କାଳ"ର "ନୂତନ ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ" 1798 ମସିହାରେ ଶେଷ ହେଉଥିବା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଏହି ସମାନ ଛିତରାଇବାକୁ ଚିହ୍ନଟ କରିଥିଲା। ୱିଲିଆମ ମିଲ୍ଲରଙ୍କର ପ୍ରଥମ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଆବିଷ୍କାର ଭାବେ, ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ନଦୀର ଜଳ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଇତିହାସରେ ଆଲ୍ଫା ଶିକ୍ଷା ଭାବେ ପ୍ରବେଶ କଲା। ଉଲାଇ ନଦୀର ଜଳ ତୃତୀୟ ଦୂତ ସହ ଆସିଲା। ମିଲ୍ଲରଙ୍କର ଆଲ୍ଫା ଆବିଷ୍କାର ହେଲା ଉଲାଇ ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ "ସାତ କାଳ", ଏବଂ ହାଇରାମ ଏଡସନଙ୍କର ଓମେଗା ଆବିଷ୍କାର ହେଲା ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ "ସାତ କାଳ"।

2520 ପ୍ରତ୍ୟେକ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ସମାନ ଥିବା ଏକ କାଳପର୍ଯ୍ୟାୟର ଦୀର୍ଘତାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଯାହାର ଆରମ୍ଭ ଓ ସମାପ୍ତି ମଧ୍ୟରେ ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅନ୍ତର ରହିଛି। 1798 ଶେଷକାଳର ସମୟକୁ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଚଉଦ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। 1798 ଅସୁରର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା ଛିତରାଇବାର 2520 ବର୍ଷର ପୂରଣ ଅଟେ। 1844 ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣିଦିଆଯାଇଥିବା "ସାତ ସମୟ"ର ପୂରଣ ଅଟେ ଏବଂ ବାବିଲୋନର ସିଂହ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଏ। ଏହି ଦୁଇଟି ନଦୀ ପ୍ରଥମ ଓ ଦ୍ୱିତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ସନ୍ଦେଶର ଇତିହାସ ପାଇଁ ଦୁଇ ପାଶ୍ୱର୍ର ଚିହ୍ନ ସ୍ୱରୂପ, ଯାହା 1844 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 22 ତାରିଖରେ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆଗମନ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ ପ୍ରତିରୂପୀ ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତ ଦିନରେ ସପ୍ତମ ତୁରୀ ଏବଂ

ଯୁବିଲୀ ତୁରୀ ଉଭୟ ଧ୍ୱନିତ ହୋଇଥିଲା।

> ତାହାହେଲେ ତୁମେ ସପ୍ତମ ମାସର ଦଶମ ଦିନରେ ଯୁବିଲୀର ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ କରାଇବ; ପ୍ରାୟଶ୍ଚିତ୍ତର ଦିନରେ ତୁମେ ସମସ୍ତ ଦେଶରେ ସେହି ତୁରୀ ଧ୍ୱନିତ କରିବ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 25:9।

ସପ୍ତମ ତୁରୀର ଧ୍ୱନି ହେଉଛି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ନିଜ ଦୈବତ୍ୱକୁ ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବାର କାର୍ଯ୍ୟର ପ୍ରତୀକ, ଏବଂ ଏହା ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନର 2300 ବର୍ଷ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ହୋଇଛି; ଏବଂ ଜୁବିଲୀ ତୁରୀର ଧ୍ୱନି ହେଉଛି ସେହି ଭୂମି-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଚୁକ୍ତିର ପ୍ରତୀକ, ଯାହା ଭଙ୍ଗ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ଯାହା ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିଲା—ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ ମୋଶାଙ୍କ ଶାପ ଓ ଶପଥ ବୋଲି କହିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ମୋଶା "ଇଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି କହିଥିଲେ।

> ହଁ, ସମସ୍ତ ଇସ୍ରାଏଲ ତୁମ ନିୟମକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଛି, ଏପରିକି ତୁମର ସ୍ୱରକୁ ଆଜ୍ଞା ପାଳନ ନ କରିବା ପାଇଁ ବିମୁଖ ହୋଇଯାଇଛି; ତେଣୁ ଆମ ଉପରେ ଶାପ ଢାଳାଯାଇଛି, ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦାସ ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଲିଖିତ ଶପଥ ମଧ, କାରଣ ଆମେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପାପ କରିଛୁ। ଦାନିଏଲ ୯:୧୧।

"ମୋଶାଙ୍କ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ" ଲେଖାଯାଇଥିବା "ଶାପ" ଏବଂ "ଶପଥ" ହେଉଛି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ଗୁଣ"। "ଶପଥ" ବୋଲି ଅନୁବାଦିତ ଶବ୍ଦଟି ସେହି ଏକେଇ ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ, ଯାହାକି ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକରେ "ସାତ ଗୁଣ" ବୋଲି ଅନୁବାଦ କରାଯାଇଛି। ପଚିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଚୁକ୍ତିର ଶପଥ ଭଙ୍ଗ କରିବା ପାଇଁ ଥିବା ଶାପକୁ ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଛି, ଯେଉଁଠାରେ ମୋଶା ସେହି ଶାପକୁ "ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ" ବୋଲି ପରିଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ତେବେ ମୁଁ ମଧ ତୁମମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ବିପରୀତଭାବେ ଚାଲିବି, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଆଉ ସାତଗୁଣ ଦଣ୍ଡ ଦେବି। ଏବଂ ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ଉପରେ ତଲୱାର ଆଣିବି, ଯାହା ମୋର ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦର ପ୍ରତିଶୋଧ ନେବ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ତୁମମାନଙ୍କ ନଗରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏକତ୍ର ହେବ, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କ ମଧରେ ମହାମାରୀ ପଠାଇବି; ଏବଂ ତୁମେ ଶତ୍ରୁର ହସ୍ତରେ ସମର୍ପିତ ହେବ। ଲେବୀୟ ପୁସ୍ତକ 26:24, 25.

ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 723 ମସିହାରେ ପ୍ରଭୁ ଅଶୂରର ସିଂହର ଖଡ୍ଗକୁ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟ ଉପରେ ଆଣିଲେ, ସେମାନଙ୍କୁ "ଦଣ୍ଡିତ" କରିବା ପାଇଁ, ସେମାନଙ୍କୁ "ଶତ୍ରୁର ହାତରେ" ସମର୍ପଣ କରି। ତାହାର ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ପରେ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟପୂର୍ବ 677 ମସିହାରେ, ଦକ୍ଷିଣ ରାଜ୍ୟ ମୋଶାଙ୍କର ଶାପକୁ ଅନୁଭବ କଲା। ମୋଶାଙ୍କର ଶାପ ହେଉଛି ଚୁକ୍ତିର ବିବାଦ। ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ମେସୋପୋଟାମିଆର ସିଂହମାନେ ସେହି ସେନାଦଳକୁ ଅପସାରଣ କରିବା ଓ ପଦଦଳିତ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିଯୁକ୍ତ ହେଲେ। ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷର ଅବଧିର ଶେଷରେ ନେବୂଖଦ୍ନେଜର ପବିତ୍ରସ୍ଥାନକୁ ଧ୍ୱଂସ କଲେ। ଦାନିଏଲ ୪ର ତେରୋତମ ପଦରେ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନର "ସେନାଦଳ" ସେମାନଙ୍କର ଶତ୍ରୁମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ଦାସତ୍ୱରେ ରଖାଯାଇଥିଲା, ଯାହା ପବିତ୍ରସ୍ଥାନର ଧ୍ୱଂସ ସହିତ ଶେଷକୁ ପହଞ୍ଚିଲା; ଏବଂ ସେହି ପବିତ୍ରସ୍ଥାନ ହିଁ ତେରୋତମ ପଦରେ ପଦଦଳିତ ହେବାକୁ ଥିବା ଅନ୍ୟ ବିଷୟ ଥିଲା। ଯେତେବେଳେ ସେହି ନଦୀମାନେ କ୍ରମଶଃ 1798 ଓ 1844ରେ ପହଞ୍ଚିଲେ, ଏକ ସେନାଦଳ ଏକ ମନ୍ଦିର ରୂପେ ଏକତ୍ର କରାଯାଇଥିଲା, କାରଣ ସେନାଦଳ ହେଉଛି ଏକ ଦେହ, ଏବଂ ଦେହ ହେଉଛି ଏକ ମନ୍ଦିର। ସେହି ଅବଧିର ଶେଷରେ, ସେହି ଛଅଚାଳିଶ ବର୍ଷ ଧରି ନିର୍ମିତ ମନ୍ଦିରଟି ଦିବ୍ୟତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ବିବାହରେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ମନ୍ଦିର ସହିତ ଏକତ୍ର ହେବାକୁ ଥିଲା। ବିବାହ ଦୁଇଟି ମନ୍ଦିର ମଧରେ ହୁଏ, ଏବଂ ଯାହାକୁ ପରମେଶ୍ୱର ଏକତ୍ର କରନ୍ତି, ତାହା ପୃଥକ ରହିବାକୁ ନୁହେଁ।

ଟିଗ୍ରିସ୍ ର ଜଳ 1798 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା, ଏବଂ ୟୁଫ୍ରେଟିସ୍ ର ଜଳ 1844 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସିଲା। ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କ ଆଗମନର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଦ୍ୱିତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତ ଆସିଥିଲେ, ଏବଂ ତାହାପରେ 1844 ମସିହାର ଅଗଷ୍ଟ 12–17 ରେ ନ୍ୟୁ ହ୍ୟାମ୍ପଶାୟରର ଏକ୍ସେଟର କ୍ୟାମ୍ପ ସଭାରେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ହାକର ସନ୍ଦେଶ ଢାଳିଦିଆଗଲା। "Exeter" ର ଅର୍ଥ "ଜଳଦୁର୍ଗ," ଏବଂ ସେହି କ୍ୟାମ୍ପ ସଭାରେ ମାସାଚୁସେଟ୍ସ୍ ର ଓଟରଟାଉନ୍ ରୁ ଆସିଥିବା ଗୋଟିଏ ଦଳ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପିତ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ତମ୍ବୁରେ ଗୋଟିଏ ନକଲି ସଭା ଅନୁଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିଲା। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଅନୁସାରେ, ଏଦେନରେ ଉତ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିବା ସେହି ଜଳ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରର ପୂର୍ବ ଉପକୂଳରେ "ଏକ ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗ" ଭଳି ବିସ୍ତାରିତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ସେହି ଜ୍ୱାର-ତରଙ୍ଗକୁ ସୁଚାଳିତ କରିଥିବା ଭୂମିକମ୍ପ ଏଦେନ ଉଦ୍ୟାନରେ ଘଟିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ଶୟତାନ ମାନବଜାତିକୁ ବିଜୟ କଲା, ଏବଂ ତାହାର ଫଳରେ ଏଦେନରେ ଏମିତି ଏକ ଭୂକମ୍ପୀୟ ଉଥଳାପାଥଳା ଘଟିଲା, ଯାହାର

ତରଙ୍ଗ ଗୁଡ଼ିକ ମିଲରାଇଟ୍ ଇତିହାସର ମଧ ରାତ୍ର ି ର ହାକ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚ ି ଲା। ସେହି ଦ୍ଵ ାର-ତରଙ୍ଗ ଏକ ଶତ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ଇତିହାସରେ ମଧ ରାତ୍ର ି ର ହାକ ମଧ ରେ ବହି ପ୍ର ବେଶ କରେ, ଏବଂ ଆଦାମଙ୍କ ପାପର ଭୂମିକମ୍ପ ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ସେହି ତରଙ୍ଗ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ ାୟ ଏଗାରର ରବିବାର ଆଇନର ଭୂମିକମ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟ ନ୍ତ ପହଞ୍ଚେ ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସ୍ୱର ବହୁ ଜଳର ସ୍ୱର, ଏବଂ ସେହି ସମସ୍ତ ଜଳ ଏକତ୍ର ହୋଇ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ଗଠନ କରେ। ଇଶାୟା ଏବଂ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଶେଆର୍ଯ୍ୟାଶୁବ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ତୃତୀୟ ପଦରେ ଉପର ନାଳାର ପୋଖରୀ ପାଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ମୁଦ୍ରାଙ୍କନ ସମୟରେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛନ୍ତି। ସେଠାରେ ମୂର୍ଖ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଇଶାୟାଙ୍କ ଘୋଷଣା ଏହା ଯେ ପ୍ରଭୁ ଆହାଜଙ୍କ ଉପରେ ଅଶ୍ଶୁରର ଜଳ, ଅର୍ଥାତ୍ ରାଜା ସେନ୍ନାଖେରିବଙ୍କୁ ପଠାଇବେ, ଏବଂ ତାହାର ଜଳ ଗଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବହିଯିବ।

> ପୁନର୍ବାର ଯହୋବା ମୋତେ କହିଲେ, ଏହି ଲୋକମାନେ ଯେହେତୁ ମୃଦୁଗତିରେ ବହୁଥିବା ଶିଲୋହର ଜଳକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ଏବଂ ରେଜିନ ଓ ରେମଲିୟାର ପୁତ୍ରରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି; ତେଣୁ ଏବେ, ଦେଖ, ପ୍ରଭୁ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ନଦୀର ପ୍ରବଳ ଓ ପ୍ରଚୁର ଜଳ ଆଣୁଛନ୍ତି, ଅର୍ଥାତ୍‌ଅଶ୍ଶୂରର ରାଜା ଓ ତାହାର ସମଗ୍ର ଐଶ୍ୱର୍ୟ; ସେ ତାହାର ସମସ୍ତ ଖାଳ ଉପରେ ଉଠିଆସିବ, ଏବଂ ତାହାର ସମସ୍ତ କୂଳ ଉପରେ ବହିଯିବ; ସେ ଯିହୂଦା ମଧ୍ୟରୁ ଅତିକ୍ରମ କରିବ; ସେ ପ୍ଲାବିତ କରି ଉପରେ ବହିଯିବ; ସେ ଗଳା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପହଞ୍ଚିବ; ଏବଂ ହେ ଇମ୍ମାନୁଏଲ, ତାହାର ପକ୍ଷବିସ୍ତାର ତୁମ ଦେଶର ସମଗ୍ର ପ୍ରସ୍ଥକୁ ପୂରଣ କରିଦେବ। ଯିଶାୟ ୫:5–୫।

ଆହାଜ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 'ପଠାଯାଇଥିବା' ଜଳକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, ତେଣୁ ପ୍ରଭୁ ଆହାଜଙ୍କ ଉପରେ ଅଶ୍‌ଶୁରର ଜଳକୁ 'ପଠାଇଲେ'। ଆହାଜ "ରେଜିନ ଓ ରେମଲିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର"ଙ୍କ ମିଳିତ ସଂଘରେ "ଆନନ୍ଦ" କଲେ। ଆହାଜ ରେଜିନ ଓ ରେମଲିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଏକ ଜାଲିଆତ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶରେ "ଆନନ୍ଦ" କରେ।

ରେଜିନ ଓ ରେମଲିୟାହଙ୍କ ପୁତ୍ର, ଅର୍ଥାତ୍ ଉତ୍ତର ରାଜ୍ୟର ରାଜା ପେକହ, ଯିଶାୟା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ରଙ୍କର ଏକ ଜାଲି ପ୍ରତିରୂପକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ମୂର୍ଖ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜ, ଇସ୍ରାଏଲର ଉତ୍ତରର ଦଶଟି ଗୋତ୍ର ଓ ସିରିୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ସେହି ମହାଜୋଟରେ "ଆନନ୍ଦ କରେ", ଯାହା ରବିବାର ନିୟମ ସମୟରେ କଳିସିଆ ଓ ରାଜ୍ୟର ଅବୈଧ ସମ୍ପର୍କର ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଆହାଜ ଆନନ୍ଦ କରେ, କାରଣ ଲଜ୍ଜା ଓ ଆନନ୍ଦ—ଏହି ଦୁଇଟି ପ୍ରତିକୂଳ ଭାବନାକୁ ପ୍ରେରିତ ବାଣୀ ଶେଷ ବର୍ଷାର ତର୍କବିତର୍କରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ସମ୍ବୋଧନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରେ। ଯେତେବେଳେ ଯିରିମିୟା ସେହି ଛୋଟ ପୁସ୍ତକଟିଏ ଖାଇଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କ ହୃଦୟର ଆନନ୍ଦ ଓ ଉଲ୍ଲାସ ଥିଲା; ଏବଂ ଯୋଏଲ ଆମକୁ ଜଣାନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକ କେବେ ମଧ ଲଜ୍ଜିତ ହେବେ ନାହିଁ। ଆହାଜ, ଲାଓଦିକିୟାବାସୀ ପରି, ଅନ୍ଧ; ସେହିହେତୁ ସେ ମିଥ୍ୟା ଜଳ-ବାର୍ତ୍ତାରେ ଆନନ୍ଦ କରୁଛି ଏବଂ ଯିଶାୟାଙ୍କ ସତ୍ୟ ଜଳ-ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରୁଛି। ସେ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ବନ୍ୟା ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜାଲି ଶେଷ ବର୍ଷାର ବାର୍ତ୍ତାରେ ଭରସା କରୁଥିବାରୁ ଲଜ୍ଜିତ ହେବା ଉଚିତ୍, କିନ୍ତୁ ସେ ଶିଲୋଆହର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିଛି।

ଯିଶାୟା ଅଠମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଶିଲୋହାର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶ। ନୂତନ ନିୟମରେ ଶିଲୋହାର କୁଣ୍ଡକୁ ସିଲୋଆମର କୁଣ୍ଡ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି। ହିବ୍ରୁ କିମ୍ବା ଗ୍ରୀକ ଭାଷାରେ ଏହାର ଅର୍ଥ "ପ୍ରେରିତ"। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ଥାନ କରିବା ଉଚିତ ଥିଲା, ଯେଣେକି ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କୁ "ପଠାଇ" ପାରନ୍ତି। ଯିଶାୟା ଓ ଆହାଜ ଶିଲୋହାର କୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷା ଏହାର ଉପରେ ଆଧାରିତ—ଯିଶାୟା ଓ ତାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଶିଲୋହାର କୁଣ୍ଡରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା, କିମ୍ବା ରେସିନ ଓ ରେମଲିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ରରେ ବିଶ୍ୱାସ କରିବା? ଆହାଜ ଦୁଇ ପ୍ରକାର ଜଳ ମଧ୍ୟରୁ ଚୟନ କରୁଛନ୍ତି—ଶିଲୋହାର ଜଳ, କିମ୍ବା ଅଶୁରର ରାଜାଙ୍କର ଜଳ। ଆହାଜ ରେସିନ ଓ ରେମଲିୟାଙ୍କ ପୁତ୍ର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଜୋଟ ଓ ସନ୍ଦେଶରେ ଆନନ୍ଦିତ ହେଲେ, ଏବଂ ସେହିହେତୁ ନ୍ୟାୟସମୟରେ ମୃଦୁଭାବେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଜଳର ପରିବର୍ତ୍ତେ ସେ ଉଜାଡ଼ିଦେବା ବନ୍ୟାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ। ତାଙ୍କର ବିଚାର ସଣ୍ଡେ ଆଇନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯେତେବେଳେ ଉତ୍ତରର ରାଜା ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀକୁ ବନ୍ୟା ପରି ଭାସାଇ ଦେଇଥାଏ। ସଣ୍ଡେ ଆଇନରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏହା ଏମିତି କରେ, ଯେତେବେଳେ ମଧ୍ୟରାତ୍ରିର ଘୋଷଣାର ବନ୍ୟା ମଧ ପୃଥିବୀକୁ ବ୍ୟାପି ଯାଉଛି।

ଆହାଜ ଉତ୍ତ ରର ଦଶଟି ଗୋତ୍ର ଓ ସିରିଆର ମିଳିତ ସଂଘରେ ଆନନ୍ଦ କରେ, ଏବଂ ଏହିପରି ସେ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶରେ ମଧ ଆନନ୍ଦ କରେ, ଯାହା ଚର୍ଚ୍ଚ ଓ ରାଜ୍ୟ କୁ ଏକତ୍ର କରେ, ଯେପରି ଦେବବାକ୍ୟ ରେ ମିଳୁଥିବା ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଅବୈଧ

ମିଳନ-ସଂଘ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛି। ଇଶାୟା ଜଣେ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି ଏବଂ ଆହାଜ ଜଣେ ଲାଓଡିସିୟାନଙ୍କୁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ, ଯେତେବେଳେ ସେ ସିଲୋଆମ କୁଣ୍ଡରେ ଥିବା ଅନ୍ଧ ମଣିଷକୁ—ଜଣେ ଲାଓଡିସିୟାନକୁ—ସୁସ୍ଥ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ଇଶାୟାଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ନିଜ ସାକ୍ଷ୍ୟ ସହିତ ସଂଯୋଗ କରନ୍ତି।

> ଏବଂ ଯୀଶୁ ଯାଉଥିବାବେଳେ, ସେ ଜନ୍ମଅନ୍ଧ ଥିବା ଜଣେ ମଣିଷଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ। ତାହାପରେ ତାଙ୍କର ଶିଷ୍ୟମାନେ ତାଙ୍କୁ ପଚାରି କହିଲେ, "ଗୁରୁଦେବ, କିଏ ପାପ କରିଥିଲା—ଏହି ମଣିଷ, କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ମାତାପିତା—ଯେ ସେ ଜନ୍ମଅନ୍ଧ ହୋଇ ଜନ୍ମିଲା?"
>
> ଯୀଶୁ ଉତ୍ତର ଦେଲେ, "ଏହି ମଣିଷ ପାପ କରିନାହିଁ, ନାହିଁ ତାହାର ମାତାପିତା; କିନ୍ତୁ ତାହାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହେବା ପାଇଁ ଏହା ଘଟିଛି। ଯିଏ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି, ଦିନ ଥିବାବେଳେ ଆମେ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ କରିବାକୁ ହେବ; ରାତି ଆସୁଛି, ଯେତେବେଳେ କେହି କାମ କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତରେ ଅଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ଜଗତର ଜ୍ୟୋତି ଅଟେ।" ଏହା କହି ସେ ଭୂମିରେ ଥୁଲେ ଏବଂ ସେହି ଥୁକରେ ମାଟି ମିଶାଇ କାଦ ତିଆରି କଲେ, ଏବଂ ସେହି କାଦକୁ ଅନ୍ଧ ମଣିଷର ଆଖିରେ ଲଗାଇଦେଲେ, ଏବଂ ତାହାକୁ କହିଲେ, "ଯାଅ, ଶିଲୋହ ସରୋବରରେ ଧୋଇ ଆସ," (ଯାହାର ଅର୍ଥ, ପଠାଯାଇଥିବା।) ସେହିପରି ସେ ଗଲା, ଧୋଇଲା, ଏବଂ ଦେଖୁଥିବା ଅବସ୍ଥାରେ ଫେରିଆସିଲା।
>
> ଏହିକାରଣେ ପଡ଼ୋଶୀମାନେ ଓ ଯେମାନେ ପୂର୍ବରୁ ତାହାଙ୍କୁ ଅନ୍ଧ ବୋଲି ଦେଖିଥିଲେ, ସେମାନେ କହିଲେ, "ଏହି କି ସେ ନୁହେଁ, ଯିଏ ବସି ଭିକ୍ଷା ମାଗୁଥିଲା?" କେହି କହିଲେ, "ଏହି ସେଇ ଲୋକ"; ଅନ୍ୟେ କହିଲେ, "ସେ ତାହାଙ୍କ ପରି ଦେଖାଯାଉଛି"; କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ କହିଲା, "ମୁଁ ସେଇ ଅଟେ।" ତେଣୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତେବେ ତୁମ ଆଖି କିପରି ଖୋଲାଗଲା?"
>
> ସେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଯୀଶୁ ନାମକ ଜଣେ ମଣିଷ ମାଟିର ଲେପ ତିଆରି କରି ମୋର ଆଖିରେ ଲଗାଇଲେ, ଏବଂ ମୋତେ କହିଲେ, ସିଲୋଆମ ପୋଖରୀକୁ ଯାଇ ଧୋଇ ଆସ; ତେଣୁ ମୁଁ ଯାଇ ଧୋଇଲି, ଏବଂ ମୋର ଦୃଷ୍ଟି ଫେରିଲା। ଯୋହନ ୨:1–11।

ଅନ୍ଧ ମଣିଷ ଓ ମୂର୍ଖ ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜ—ଏହି ଦୁହେଁଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଉଛି ଯେ, ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର ଭରସା ଶିଲୋହର କୁଣ୍ଡ ଉପରେ ରଖିବେ କି ଅଶୂରର ପ୍ରଳୟସ୍ରୋତ୍ର ଉପରେ। ଅନ୍ଧ ମଣିଷ ଜାଣେ ଯେ ସେ ଅନ୍ଧ; କିନ୍ତୁ ଆହାଜ ଧନୀ, ସମ୍ପତ୍ତିରେ ବୃଦ୍ଧିପ୍ରାପ୍ତ, ଏବଂ କୌଣସି ଅଭାବରେ ନାହିଁ। ଆହାଜ ହେଉଛି ଶେଷ ବର୍ଷାର କୁଣ୍ଡ ପାଖରେ ଥିବା ମୂର୍ଖ କୁମାରୀ, ଏବଂ ଅନ୍ଧ ମଣିଷ ହେଉଛି ଜ୍ଞାନୀ କୁମାରୀ। ଯେ ଜଳ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଆସେ, କିମ୍ବା ଯେ ଜଳ ଅଶୂରରୁ ପ୍ରେରିତ ହୋଇ ଆସେ, ସେହି ଜଳହିଁ ପରୀକ୍ଷା।

ଏକ ପୋଖରୀ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଜଳ ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଅର୍ଥରେ ପୋଖରୀ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ସ୍ୱରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ "ଜଳ"ର ବିଭିନ୍ନ ଝରଣା, ନଦୀ, ଛୋଟ ନଦୀପଥ, ସମୁଦ୍ର, ମହାସାଗର, ହ୍ରଦ, ବର୍ଷା ଓ ଶିଶିର ଏକତ୍ରିତ ହୁଏ। ଉପର ପୋଖରୀରୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଜଳଦ୍ୱାରା ଶେଷ ବର୍ଷାର ପୋଖରୀ ଗଠିତ ହୁଏ। ପୋଖରୀ ପରୀକ୍ଷାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ଶେଷ ବର୍ଷାର ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଆହାଜ ନରମଭାବେ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଥିବା ଜଳଗୁଡ଼ିକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧ ଲୋକଟି ପୋଖରୀ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରତି ଆଜ୍ଞାକାରୀ ଥିଲା। ଯୀଶୁ ନିଜ ଦୈବତ୍ୱର କିଛି ଅଂଶ, ଯାହା "ଥୁ" ଭାବରେ ପ୍ରତୀକୀକୃତ, ନେଇ ମାଟି ସହିତ ମିଶାଇଲେ; ଏହା ପରମ ପବିତ୍ର ସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସମ୍ମିଳନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଭୂମିରେ ଥୁକିଲେ ଏବଂ ନିଜ ଥୁକକୁ ମିଶାଇ ମାଟି ତିଆରି କଲେ। ସେ ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗର ସନ୍ଦେଶକୁ ଅନ୍ଧ ଲୋକର ଚକ୍ଷୁରେ ଲେପନ କରିବା ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କଲେ। ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତାର ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ ସନ୍ଦେଶଟି ହେଉଛି 1888 ର ସନ୍ଦେଶ, ଏବଂ ଏହା ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଲାଓଡିସିଆର ଅବସ୍ଥାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆର ଅବସ୍ଥା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ। କିନ୍ତୁ ସେହି ସନ୍ଦେଶରେ ମାନବୀୟ ସହଭାଗିତା ଆବଶ୍ୟକ। ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ କୁଣ୍ଡକୁ ଯିବାକୁ ପଡ଼ିବ, ତାପରେ ଧୋଇବାକୁ ପଡ଼ିବ।

ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁ କହିଥିଲେ ଯେ ଅନ୍ଧ ମଣିଷଟି ଓ ତାହାର ମାତାପିତା ପାପ କରିନଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଏହି ଅନ୍ଧ ମଣିଷର ଅବସ୍ଥାରୁ ଦୋଷାରୋପଣର ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅପସାରଣ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ସେହିପରି ଜଣେ ମଣିଷ ଭାବେ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେଉଁଥିକି ପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ଉତ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲେ; ଏବଂ ବାଇବେଲର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ସେହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ମଣିଷ, ଯିଏ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହେଉ" ବୋଲି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଉତ୍ଥାପିତ ହୁଏ, ସେହିଜଣେ ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ; ଏବଂ ସେହି ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ଲାଓଦିକିଆରୁ ଫିଲାଦେଲଫିଆକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଥିବା ପୁରୁଷ ଓ ନାରୀମାନଙ୍କୁ ନେଇ ଗଠିତ। ଧ୍ୱଜଚିହ୍ନ ହେଉଛି ସେହି ସ୍ଥାନ, ଯେଉଁଠାରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ; କାରଣ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଥିଲା ଦିବ୍ୟତାକୁ ମାନବତା ସହିତ ଏକତ୍ର କରିବା (ଯାହା ମାଟିର ଲେପ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ), ଏବଂ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟର ବିଜୟଚିହ୍ନମାନେ ସେମାନେ, ଯେମାନେ କେବଳ ଲାଓଦିକିଆର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଶୁଣିଥିଲେ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେହି ବାର୍ତ୍ତାରେ ଥିବା ନିର୍ଦ୍ଦେଶକୁ ଅନୁସରଣ କରିଥିଲେ। ସେହି ଅନ୍ଧ ମଣିଷ ପାଇଁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଥିଲା—ଯାଇ ଧୋଇ ଆସିବା। ଏକବାର ସେ ଦେଖିପାରିଲା ପରେ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ମହିମାନ୍ୱିତ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ଚେଷ୍ଟା କରିବାକୁ ପଡ଼ିଲା ନାହିଁ; ତାଙ୍କୁ ଘିରିଥିବା ପରିସ୍ଥିତିମାନେ ନିଜେ ସେହି କାମଟି ଘଟାଇଲେ।

ଏହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ନିକଟାଗମନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଆସିଲା। ମଣିଷ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ପବିତ୍ରସ୍ଥାନରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି, ଗୋଟିଏ ମନୁଷ୍ୟକୁ ମୃତ ଶୁଷ୍କ ଅସ୍ଥିର ଉପତ୍ୟକାଠାରୁ, କିମ୍ବା ରାସ୍ତାରେ ମୃତ ଅବସ୍ଥାରୁ, କିମ୍ବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅନ୍ଧ ଅବସ୍ଥାରୁ ରୂପାନ୍ତର କରିବା। ତାଙ୍କର ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଉଛି ନିଜ ପ୍ରଜାମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସ୍ୱପ୍ରତିମୂର୍ତ୍ତିରେ ପୁନଃସୃଷ୍ଟି କରିବା; ଏବଂ ସେହି ହେଉଛି ସଠିକ୍ ସେଇ କାର୍ଯ୍ୟ, ଯାହା ସେ ଆଦମଙ୍କୁ ଭୂମିର ଧୂଳିରୁ ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବାବେଳେ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କ ମଧରେ ଜୀବନର ଶ୍ୱାସ ଫୁଙ୍କିଥିଲେ। ଶେଷ କାର୍ଯ୍ୟଟି ହେଉଛି ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ, କାରଣ ପ୍ରଥମେ ସେ ମାଟିକୁ ଗଢ଼ିଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ସେହି ମାଟିକୁ ତାଙ୍କର ଆତ୍ମାର ଜୀବନ ସହ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଥିଲେ। ଆଦମଙ୍କ ନିକଟରେ ଆତ୍ମା ଥିଲା ତାଙ୍କର ଶ୍ୱାସ; ଅନ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟରେ ତାହା ଥିଲା ଜଳ। ଇଜିକିଏଲଙ୍କର ମୃତ ଅସ୍ଥିର ଉପତ୍ୟକାରେ ତାହା ଥିଲା ଏକ ସଂଗ୍ରହକାରୀ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ଦେହକୁ ସୃଷ୍ଟି କଲା। ପରେ ଚାରି ପବନର ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଦେହ ଉପରେ ଶ୍ୱାସିତ ହେଲା, ଏବଂ ତାହାପରେ ସେ ଏକ ପ୍ରବଳ ସେନାବାହିନୀରୂପେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲା।

ଯେତେବେଳେ ସେହି ଅନ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅନ୍ଧ ଥିଲେ, ଯୀଶୁ ତାଙ୍କୁ ଦେଖିଲେ ଏବଂ ପରେ ତାଙ୍କ ନିକଟକୁ ଗଲେ। ସେ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକ ପ୍ରଶ୍ନର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସେହି ଅନ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସନ୍ତି, ଏପରିଭାବେ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ପାଇଁ ଉଚିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପରିବେଶ ସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ସୁଯୋଗ ଦେଇଥାଏ। "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ" ବାଇବେଲରେ ଅନେକ ବିଭିନ୍ନ ସାକ୍ଷ୍ୟ-ରେଖାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ ଅଟେ। ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କରେ "ଈଶ୍ୱରଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟଗୁଡ଼ିକ"ର ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରକାଶନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ପୂରଣ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ଏହି କାହାଣୀର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟକୁ ଅନ୍ତିମ ବାର୍ତ୍ତାର ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯାହା ମଲାଖୀର ଶେଷ ପଦ୍ୟଗୁଡ଼ିକରେ ଏଲୀୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ।

ମାତାପିତା ଓ ଅନ୍ଧ ଶିଶୁକୁ ପାପୀମାନଙ୍କ ଭାବେ ଦୋଷୀ ଠହରାଯାଇନାହିଁ, କାରଣ ଏହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କର ସମୟ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମାତାପିତାଙ୍କ ହୃଦୟ ଓ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେବ, ଯେପରି ସେମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ବିଷୟକୁ ଦେଖିପାରନ୍ତି। ସେହି ବିଷୟ ହେଉଛି—ଅନ୍ଧ ଲାଓଡିକୀୟ ମନୁଷ୍ୟ ଅଭିଷିକ୍ତ ଫିଲାଦେଲଫୀୟ ମନୁଷ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହୋଇଛି କି ନାହିଁ। ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାର ସମୟରେ ଏହିଯେ ମାତାପିତା ଓ ଶିଶୁର ସମ୍ମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ପ୍ରଶ୍ନ, କାରଣ ସେହି ସମୟ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏବଂ ଅବ୍ରାହାମଙ୍କ ନିୟମ-ଚୁକ୍ତିର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ଅନୁସାରେ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ସମୟ ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୁଏ। ଅନ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ହେଉଛି ଶେଷ ଏବଂ ଚତୁର୍ଥ ପିଢ଼ୀ, ଏବଂ ତାହାର ମାତାପିତା ହେଉଛନ୍ତି ତୃତୀୟ ପିଢ଼ୀ। ସେହି ଅବଧିରେ ଏଲିୟାର ବାର୍ତ୍ତା ପରିବାରମାନଙ୍କୁ ଏମିତି ପରିସ୍ଥିତିରେ ରାଖେ ଯେଉଁଠାରେ ସେମାନେ ସିଲୋଆମ କୁଣ୍ଡର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ଗ୍ରହଣ କିମ୍ବା ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରିବାକୁ ବାଧ ହୁନ୍ତି। ମୂର୍ଖ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ରାଜା ଆହାଜ ସେହି କୁଣ୍ଡର ବାର୍ତ୍ତାକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କଲେ, କିନ୍ତୁ ଅନ୍ଧ ମନୁଷ୍ୟ ତାହାକୁ ଗ୍ରହଣ କଲା। ମଲାଖୀର ଏଲିୟା ବାର୍ତ୍ତା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମହାନ ଓ ଭୟଙ୍କର ଦିନ ପୂର୍ବରୁ ଆସୁଥିବା ଅଭିଶାପର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି।

ଯେତେବେଳେ ଯୀଶୁ ଆମେ ବିଚାର କରୁଥିବା ଏହି ପରିସ୍ଥ ିତିକୁ ବ୍ୟ ବସ୍ଥ ିତ କଲେ, ସେ ଅଦ୍ଭ ୁତକାର୍ଯ୍ୟ ର ଉଦ୍ଦେ ଶ୍ୟ ର ସାରାଂଶରେ ଏହାକୁ ସମ୍ମ ିଳିତ କଲେ ଯେ, ସେହି ସମୟରେ ତାଙ୍କ ୁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ, କାରଣ ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଆସିବ ଯେତେବେଳେ କୌଣସି ମଣିଷ କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ। ସେ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ର କଥା କହିଥିଲେ, ତାହା ଦିନାଲୋକରେ ଘଟେ, ଏବଂ କାର୍ଯ୍ୟ ର ସମାପ୍ତ ିକୁ ରାତ୍ର ି ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି। ତାଙ୍କ ର ଏହି ସନ୍ଦ ର୍ଭ ପରୀକ୍ଷ ାକାଳର ସମାପ୍ତ ିକୁ ସୂଚିତ କରେ।

ସେ ଯେତେବେଳେ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ସେ ନିଜର ଯାଜକୀୟ ବସ୍ତ୍ର ଅପସାରଣ କରି ପ୍ରତିଶୋଧର ବସ୍ତ୍ର ପରିଧାନ କରନ୍ତି। ହାରାଇଥିବାମାନଙ୍କୁ ଉଦ୍ଧାରପ୍ରାପ୍ତମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ କରିବାର ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କଲେ, ପରିତ୍ରାଣର କାର୍ଯ୍ୟ ଶେଷ ହୁଏ। ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ, ଏବଂ ତାପରେ ସେହି ରାତ୍ରି ସମୟ ଆସେ, ଯେତେବେଳେ କେହି କାମ କରିପାରେ ନାହିଁ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ କେବଳ ଜଣେ ଅନ୍ଧ ମଣିଷ ପାଇଁ ଲାଓଦିକିୟାର ସନ୍ଦେଶ ମାତ୍ର ନୁହେଁ ଥିଲା, ବରଂ ଏହା ଅନୁଗ୍ରହକାଳର ସମାପ୍ତିର ସନ୍ନିକଟତାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ଏଲିୟାହଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ଥିଲା, ଯାହା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ପାଇଁ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ପବିତ୍ରୀକୃତ ପ୍ରେରଣା ଅଟେ।

ପ୍ରଥମେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅନ୍ଧ ମଣିଷଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଲେ, ପରେ ମଲମ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ତାହା ପ୍ରୟୋଗ କଲେ, ତାପରେ ଅନ୍ଧ ମଣିଷଙ୍କୁ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଷୟରେ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଲେ, ଯାହା ସେ ନିଜ ପାଇଁ ନିଜେ କରିବାକୁ ଥିଲା; ଏବଂ ସମାନ ଗୁରୁତ୍ୱର କଥା ହେଉଛି, ସେ ଯେପରି ସେହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ଆରମ୍ଭ କଲା, ତାହାର ଦୃଷ୍ଟି ପୁନଃସ୍ଥାପିତ ହେଲା। ଏକବାର ସେ ଦୃଷ୍ଟି ପାଇଲା ପରେ, ସେ ଅନ୍ଧ ଲାଓଦିକୀୟରୁ ଫିଲାଦେଲଫୀୟରେ ପରିଣତ ହୋଇଗଲା। ଏହି ଦୁଇ କଳିସିୟାର ପରିବର୍ତ୍ତନ କାଳ ଆରମ୍ଭରେ 1856 ରୁ 1863 ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା।

ସେହି ଅବଧି ଗହମ ଓ ଜଙ୍ଗଲି ଘାସଙ୍କର ପୃଥକ୍କରଣକୁ, ଏବଂ ପରେ ଧ୍ୱଜରୂପେ ଉନ୍ନତ କରାଯାଉଥିବା ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାରଙ୍କର ଅନ୍ତିମ ମୁଦ୍ରାଙ୍କନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଅନ୍ଧ ଲୋକଟି ତତ୍କ୍ଷଣାତ୍ ସାର୍ବଜନୀନ ଧ୍ୟାନର କେନ୍ଦ୍ରବିଷୟ ହେଲା—ଯେବେ ସେ ଲାଓଦିକିୟାନ ଅବସ୍ଥାରୁ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ ଅବସ୍ଥାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହେଲା। ଅନ୍ଧ ଲୋକଟି ହେଉଛି ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାର, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟ ଓ ମୂର୍ଖ ରାଜା ଆହାଜ ହେଉଛନ୍ତି ପୂର୍ବତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନେ, ଯେମାନେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ମୁଖରୁ ବାନ୍ତି କରି ବାହାର କରାଯାନ୍ତି। ଇତିହାସର ସେହି ଏକେଇ ବିନ୍ଦୁରେ, ଯୀଶୁ କିମ୍ବା ତାଙ୍କର ଥୁକକୁ ବ୍ୟବହାର କରି ତାଙ୍କର ନୂତନ ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଅଭିଷିକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି, କିମ୍ବା ସେ ତାଙ୍କର ମୁଖରୁ ପୁରୁଣା ଚୁକ୍ତିର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଥୁକି ବାହାର କରୁଛନ୍ତି।

ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଏହି ଚିନ୍ତାଧାରାକୁ ଅଗ୍ରସର କରିବୁ।

“ଆସୁଥିବା ସଙ୍କଟ”

> ଅସୀମଜନ ସମସ୍ତ ଜାତିସମୂହ ସହ ଅଚ୍ୟୁତ ନିଖୁତତାରେ ଏକ ହିସାବ ରଖନ୍ତି। ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାଙ୍କର କୃପା ପଶ୍ଚାତ୍ତାପ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ ସହିତ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଉଛି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ହିସାବ ଖୋଲା ରହିବ; କିନ୍ତୁ ଯେବେ ଈଶ୍ୱର ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କରିଥିବା ଏକ ନିଶ୍ଚିତ ସୀମାକୁ ପହଞ୍ଚାଯାଏ, ସେବେ ତାଙ୍କର କ୍ରୋଧର କାର୍ଯ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ। ତାହାପରେ ହିସାବ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଏ; ଦିବ୍ୟ ଧୈର୍ଯ୍ୟର ଅବସାନ ହୁଏ; ସେମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କୃପା ପାଇଁ ଆଉ କୌଣସି ନିବେଦନ ରହେ ନାହିଁ।
>
> “ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା, ଯୁଗଯୁଗାନ୍ତରକୁ ନିହାରିବାବେଳେ, ତାଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ମୁଖରେ ଆମ ସମୟକୁ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହୋଇଥିବା ଦେଖିଥିଲେ। ଏହି ଯୁଗର ଜାତିମାନେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ କୃପାବର୍ଷାର ଗ୍ରାହକ ହୋଇଆସିଛନ୍ତି। ସ୍ୱର୍ଗର ଆଶୀର୍ବାଦମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବୋତ୍କୃଷ୍ଟଗୁଡ଼ିକ ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଛି; କିନ୍ତୁ ବର୍ଦ୍ଧିତ ଅହଂକାର, ଲୋଭ, ମୂର୍ତ୍ତିପୂଜା, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପ୍ରତି ଅବମାନ, ଏବଂ ନୀଚ କୃତଘ୍ନତା ସେମାନଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଛି। ସେମାନେ ଶୀଘ୍ର ଭାବେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ନିଜମାନଙ୍କର ହିସାବ ବନ୍ଦ କରୁଛନ୍ତି।”
>
> ଧାର୍ମିକ ଜଗତରେ ମହାନ ବିଭ୍ର ାନ୍ତ ି ଓ ଅସମ୍ମ ିଳନ ବ୍ୟ ାପିବାର ଦିନଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ରୁ ତଗତିରେ ନିକଟବର୍ତ୍ତ ୀ ହେଉଛି। ଦେବତା ଅନେକ ହେବେ ଓ ପ୍ର ଭୁମାନେ ଅନେକ ହେବେ; ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପ୍ର କାରର ଶିକ୍ଷ ାର ପବନ ବହିବ; ଏବଂ ଶୟତାନ,

ଦୂତମାନଙ୍କ ର ବସ୍ତ୍ର ପିନ୍ଧି, ସମ୍ଭ ବ ହେଲେ, ନିର୍ବାଚିତମାନଙ୍କୁ ମଧ ଠକାଇଦେଇବ।

“ସତ୍ୟ ଭକ୍ତି ଓ ପବିତ୍ରତା ଉପରେ ସାର୍ବଜନୀନ ଅବମାନ ବର୍ଷିତ ହେବାରେ, ଯେମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ସହିତ ଜୀବନ୍ତ ସମ୍ପର୍କ ନାହିଁ ସେମାନେ ତାଙ୍କର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ନିଜମାନଙ୍କର ଶ୍ରଦ୍ଧା ହରାଇବାକୁ ଲାଗନ୍ତି। ଏବଂ ଦିବ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରତି ଅସମ୍ମାନ ଯେପରି ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେଉଛି, ସେପରି ତାହାର ପାଳନକାରୀମାନଙ୍କ ଓ ଜଗତ, ଏବଂ ଜଗତପ୍ରେମୀ ମଣ୍ଡଳୀ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ବିଭାଜନ-ରେଖା ଅଧିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ହେବ। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ପ୍ରେମ ଏକ ଶ୍ରେଣୀରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଏ, ଯେପରି ଅନ୍ୟ ଶ୍ରେଣୀରେ ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରତି ଅବହେଳା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ।”

“ମହାନ୍ ‘ମୁଁ ଅଛି’ ନିଜ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମର୍ଥନ କରୁଛନ୍ତି। ଯେମାନେ ଝଡ଼ରେ, ବନ୍ୟାରେ, ବାତ୍ୟାରେ, ଭୂମିକମ୍ପରେ, ଭୂମିପଥର ବିପଦରେ ଓ ସମୁଦ୍ରପଥର ବିପଦରେ ଏହାକୁ ଅକାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ସହ ସେ କଥା କହୁଛନ୍ତି। ବର୍ତ୍ତମାନ ସେଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ପ୍ରତି ସତ୍ୟନିଷ୍ଠ ବୋଲି ନିଜମାନଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ସମୟ ଅଟେ।”

“ଆମେ ମହାନ ଓ ଗମ୍ଭୀର ଘଟଣାମାନଙ୍କର ସୀମାରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛୁ। ପ୍ରଭୁ ଦ୍ୱାରପାଶରେ ଅଛନ୍ତି। ଓଲିଭ ପର୍ବତ ଉପରେ ତ୍ରାଣକର୍ତ୍ତା ଏହି ମହାଘଟଣାର ପୂର୍ବରୁ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁକ୍ତ କଲେ: ‘ତୁମେ ଯୁଦ୍ଧ ଓ ଯୁଦ୍ଧର ଅଫବାହ ଶୁଣିବ,’ ସେ କହିଲେ। ‘ଜାତି ଜାତିବିରୁଦ୍ଧରେ, ଓ ରାଜ୍ୟ ରାଜ୍ୟବିରୁଦ୍ଧରେ ଉଠିବ; ଏବଂ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ଥାନରେ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ, ମହାମାରୀ ଓ ଭୂମିକମ୍ପ ହେବ। ଏସବୁ ଯନ୍ତ୍ରଣାର ଆରମ୍ଭମାତ୍ର।’ ଯଦିଓ ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନେ ଯେରୁଶାଲେମର ବିନାଶ ସମୟରେ ଆଂଶିକ ପୂରଣ ପାଇଥିଲେ, ତଥାପି ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ପ୍ରୟୋଗ ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ରହିଛି।”

“ଯୋହନ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାମାନେ ମଧ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଆଗମନର ଚିହ୍ନରୂପେ ଘଟିବାକୁ ଯାଉଥିବା ଭୟାନକ ଦୃଶ୍ୟମାନଙ୍କର ସାକ୍ଷୀ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଯୁଦ୍ଧ ପାଇଁ ସେନାଦଳମାନଙ୍କୁ ସମବେତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ଭୟରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ବିଫଳ ହେଉଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ପୃଥିବୀକୁ ତାହାର ସ୍ଥାନରୁ ସରାଯାଉଥିବା, ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ସମୁଦ୍ରର ମଧଭାଗକୁ ବୋହି ନେଯାଉଥିବା, ତାହାର ତରଙ୍ଗମାନଙ୍କୁ ଗର୍ଜନଶୀଳ ଓ ବିଚଳିତ ହେଉଥିବା, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କର ଫୁଲାଣରେ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ କମ୍ପିତ ହେଉଥିବା ଦେଖିଲେ। ସେମାନେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ କ୍ରୋଧର ପାତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ଦେଖିଲେ, ଏବଂ ମହାମାରୀ, ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ଓ ମୃତ୍ୟୁ ପୃଥିବୀର ବାସିନ୍ଦାମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆସୁଥିବାକୁ ଦେଖିଲେ।”

“ଇତିମଧରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ସଂଯମକାରୀ ଆତ୍ମା ଜଗତରୁ ପ୍ରତ୍ୟାହୃତ ହେଉଛି। ଏବଂ ବାତ୍ୟା, ପ୍ରଚଣ୍ଡ ଝଡ଼, ସମୁଦ୍ର ଓ ସ୍ଥଳର ବିପର୍ଯ୍ୟୟଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ରୁତ କ୍ରମାନୁକ୍ରମରେ ଗୋଟିଏ ପରେ ଗୋଟିଏ ଘଟି ଚାଲିଛି। ବିଜ୍ଞାନ ଏସବୁର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରେ। ଆମ ଚାରିପାଶେ ଘନୀଭୂତ ହେଉଥିବା ଚିହ୍ନଗୁଡ଼ିକ, ଯେଉଁମାନେ ଈଶ୍ୱରପୁତ୍ରଙ୍କର ସନ୍ନିକଟ ଆଗମନର ସୂଚନା ଦେଉଛନ୍ତି, ସେଗୁଡ଼ିକୁ ସତ୍ୟ କାରଣ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାରଣଙ୍କୁ ଆରୋପ କରାଯାଉଛି। ମନୁଷ୍ୟମାନେ ସେହି ପ୍ରହରୀ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ପାରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ମୋହରାଙ୍କିତ କରାଯାଇନଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଚାରି ପବନକୁ ବହିବାରୁ ଅଟକାଇ ରଖିଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର ସ୍ୱର୍ଗଦୂତମାନଙ୍କୁ ପବନଗୁଡ଼ିକୁ ମୁକ୍ତ କରିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେବେ, ସେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପ୍ରତିଶୋଧକ କ୍ରୋଧର ଏମିତି ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେବ, ଯାହାକୁ କୌଣସି ଲେଖନୀ ଚିତ୍ରିତ କରିପାରିବ ନାହିଁ।”

“ଏକ ସଙ୍କଟ ଆମ ଉପରେ ଆସି ପହଞ୍ଚିଛି; କିନ୍ତୁ ଏହି ମହା ଆପାତକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ସେବକମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା କରିବାକୁ ନୁହେଁ। ଈଶାୟ, ଯିହିଜ୍କେଲ, ଓ ଯୋହନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଦର୍ଶନମାନରେ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ, ସ୍ୱର୍ଗ ପୃଥିବୀରେ ଘଟୁଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ସହ କେତେ ଘନିଷ୍ଠ ଭାବରେ ସଂଯୁକ୍ତ ଅଛି। ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଯତ୍ନକୁ ଆମେ ଦେଖୁଛୁ। ଏହି ଜଗତ ଶାସକବିହୀନ ନୁହେଁ। ଆସନ୍ତା ଘଟଣାବଳୀର ପରିକଳ୍ପନା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ହସ୍ତରେ ଅଛି। ସ୍ୱର୍ଗର ମହିମାମୟ ମହାନତା ଜାତିମାନଙ୍କର ଭାଗ୍ୟକୁ, ଏବଂ ତାଙ୍କ ମଣ୍ଡଳୀର ସମସ୍ତ ବିଷୟକୁ ମଧ, ନିଜ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ରଖିଛନ୍ତି।”

“ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ରେ ଯାହା କି ଘଟିବାକୁ ଯାଉଛି, ଈଶ୍ୱ ର ତାହା ପ୍ର କାଶ କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ତାଙ୍କ ର ଜନମାନେ ବିରୋଧ ଓ କ୍ରୋ ଧର ଝଡ଼-ତୁଫାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧ ରେ ଅଡ଼ି ରହିବା ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତୁତ ହେବେ। ଯେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କ ସାମ୍ନାରେ ଥିବା ଘଟଣାବଳୀ ବିଷୟରେ ସତର୍କ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ ଆସୁଥିବା ଝଡ଼କୁ ଶାନ୍ତ ଅପେକ୍ଷାରେ ବସି

ରହିବାକୁ ନୁହେଁ, ଏହିଭଳି ଭାବି ନିଜମାନଙ୍କ ୁ ସାନ୍ତ୍ୱ ନା ଦେବାକୁ ନୁହେଁ ଯେ, ବିପଦର ଦିନରେ ପ୍ର ଭୁ ତାଙ୍କ ର ବିଶ୍ୱ ସ୍ତ ମାନଙ୍କ ୁ ଆଶ୍ର ୟ ଦେବେ। ଆମେ ଆମ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ୁ ଅପେକ୍ଷ । କରୁଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପରି ହେବା ଉଚିତ—ନିଷ୍କ୍ର ି ୟ ଅପେକ୍ଷ ।ରେ ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ଅଟଳ ବିଶ୍ୱ ।ସ ସହ ଗମ୍ଭ ୀର କାର୍ଯ୍ୟ ରେ ନିୟୋଜିତ ହୋଇ। ବର୍ତ୍ତ ମାନ ଆମ ମନକୁ ଅଳ୍ପ ଗୁରୁତ୍ୱ ର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକରେ ମଗ୍ନ ହେବାକୁ ଦେବାର ସମୟ ନୁହେଁ।”

“ମଣିଷମାନେ ଯେତେବେଳେ ଘୁମାଉଛନ୍ତି, ସେତେବେଳେ ଶୈତାନ ସକ୍ରିୟଭାବେ ପରିସ୍ଥିତିଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବେ ସଜାଉଛି ଯେ ପ୍ରଭୁଙ୍କ ଲୋକମାନେ ଦୟା କିମ୍ବା ନ୍ୟାୟ ପ୍ରାପ୍ତ ନ କରନ୍ତୁ। ରବିବାର ଆନ୍ଦୋଳନ ଏବେ ଅନ୍ଧକାରରେ ନିଜ ପଥ ସୃଷ୍ଟି କରୁଛି। ନେତାମାନେ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଲୁଚାଇ ରଖୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହି ଆନ୍ଦୋଳନ ସହିତ ଯୁକ୍ତ ହେଉଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଅନେକେ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଦେଖୁନାହାନ୍ତି ଯେ ଏହାର ଅନ୍ତର୍ସ୍ରୋତ କେଉଁ ଦିଗକୁ ପ୍ରବାହିତ ହେଉଛି। ଏହାର ଘୋଷଣାମାନେ ମୃଦୁ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠତଃ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟ ପରି ଦିଶେ; କିନ୍ତୁ ଯେତେବେଳେ ଏହା କଥା କହିବ, ସେତେବେଳେ ଏହା ଅଜଗରର ଆତ୍ମାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିବ। ଆସନ୍ତା ବିପଦକୁ ପ୍ରତିହତ କରିବା ପାଇଁ ଆମ ଶକ୍ତିରେ ଯାହା କିଛି ଅଛି, ସେସବୁ କରିବା ଆମର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ। ଆମେ ଲୋକମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ବିବାଦାସ୍ପଦ ପ୍ରକୃତ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ, ଏପରିକରି ବିବେକ-ସ୍ୱାଧୀନତାକୁ ସୀମିତ କରିବା ପାଇଁ ନିଆଯାଉଥିବା ପଦକ୍ଷେପମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ଥାପନ କରିବା ଉଚିତ। ଆମେ ଶାସ୍ତ୍ରଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିବା ଉଚିତ, ଏବଂ ଆମର ବିଶ୍ୱାସର କାରଣ ଦେବା ପାଇଁ ସକ୍ଷମ ହେବା ଉଚିତ। ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହନ୍ତି, ‘ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ, ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ।’”

“ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟତ୍ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି। ତାହାର ପରୀକ୍ଷା ଓ ପ୍ରଲୋଭନଗୁଡ଼ିକୁ ସମ୍ମୁଖୀନ କରିବାକୁ, ଏବଂ ତାହାର କର୍ତ୍ତବ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ, ମହାନ ବିଶ୍ୱାସ, ଶକ୍ତି, ଓ ଅବିଚଳ ଅଦମ୍ୟତା ଆବଶ୍ୟକ ହେବ। କିନ୍ତୁ ଆମେ ଗୌରବମୟ ଭାବେ ବିଜୟୀ ହୋଇପାରିବୁ; କାରଣ ସଚେତନ, ପ୍ରାର୍ଥନାଶୀଳ, ବିଶ୍ୱାସୀ ଆତ୍ମାମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏମାତ୍ର ମଧ୍ୟ ଶତ୍ରୁର କୌଶଳରେ ଫାସି ପଡ଼ିବ ନାହିଁ। ସମଗ୍ର ସ୍ୱର୍ଗ ଆମର ମଙ୍ଗଳରେ ଆଗ୍ରହୀ, ଏବଂ ନିଜ ଜ୍ଞାନ ଓ ଶକ୍ତି ପାଇଁ ଆମର ଆହ୍ୱାନକୁ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛି। ପ୍ରତ୍ୟେକ ବିରୋଧୀ ପ୍ରଭାବ, ସେ ଖୋଲା ହେଉ କି ଗୁପ୍ତ, ସଫଳତାର ସହିତ ପ୍ରତିରୋଧ କରାଯାଇପାରିବ, ‘ଶକ୍ତିଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ପରାକ୍ରମଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ମୋର ଆତ୍ମାଦ୍ୱାରା, ସେନାବଳର ସଦାପ୍ରଭୁ କହନ୍ତି।’ ପ୍ରାଚୀନ କାଳରେ ଯେପରି, ସେପରି ଏବେ ମଧ୍ୟ ମାନବୀୟ ପ୍ରୟାସମାନଙ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାକୁ, ଏବଂ ଦୁର୍ବଳ ସାଧନମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମହତ୍ କାର୍ଯ୍ୟ ସାଧନ କରିବାକୁ, ଈଶ୍ୱର ସମାନ ଭାବରେ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଛନ୍ତି। ଆମେ ସଂଖ୍ୟାବଳରେ ବିଜୟ ଲାଭ କରିବୁ ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ଯୀଶୁଙ୍କ ପାଖରେ ଆତ୍ମାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମର୍ପଣ ଦ୍ୱାରା।”

“ଏବେ, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦୟା ଏଖନ୍‌ମଧ୍ୟ ଅବଶିଷ୍ଟ ଅଛି, ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯିଶୁ ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟସ୍ଥତା କରୁଛନ୍ତି, ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆସନ୍ତୁ, ଆମେ ଅନନ୍ତକାଳ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣଭାବେ କାର୍ଯ୍ୟସାଧନ କରିବା।” Southern Watchman, December 25, 1906.